

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11C/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615209408
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5615209408.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš - sudca JUDr. Daniel Marcián v spore žalobcov : 1./ Z. M., nar. XX.X.XXXX, bytom S.. Z.. Š. XXX/XX, W. R., 2./ V.. D. H., X., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX/X F. C., 3./ D. I., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXXX/X, W. I., 4./ D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, 5./ H. D., nar. XX.X.XXXX, bytom R. X, W. R. - C., 6./ N. H., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XXX, F. C., 7./ V.. C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X. XXXX/XX, F., 8./ D. C., nar. XX.X.XXXX, bytom S. C. XXX, W. N., 9./ N. Č., nar. X.X.XXXX, bytom D.. G. XXXX/XX, Ž., 10./ I. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, C. X - H., 11./ V.. N. S., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX, F. C., 12./ D. S., nar. X.XX.XXXX, H. T. XXX, F. C., 13./ V.. J. K., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, F. C., 14./ V.. C. R., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. I. XXXX/XX, H. H., 15./ V.. Ž. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom F. Y. X, M., 16./ V. V., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 17./ N. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, F. C., 18./ N. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, F. C., 19./ W. V., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, F. C., 20./ I. V., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, F. C., 21./ I. V., nar. X.X.XXXX, bytom F. XX, F.Á. C., 22./ D. G., nar. X.X.XXXX, bytom H. XX/X, Š.U. - U. Š., 23./ I. N., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX/XX, F. C., 24./ I. N., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, F. C., 25./ D. N., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX, F. C., 26./ I. H. I., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XX/XX, F. C., 27./ D. G., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX, W. I.Á., 28./ V.. N. N., nar. XX.X.XXXX, bytom D. F. XX, C. X, 29./ I. Y., nar. X.XX.XXXX, bytom G. XXX, 30./ N. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom F. C., R. XX, 31./ V.. I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, F.D. C., 32./ I. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX/XX, F. C., 33./ I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, F. C., 34./ Y. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom C. G. XXX/XX, W. I., 35./ H. I., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, 36./ Y. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/XX, W. I., 37./ C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. Y. XXX, 38./ N. R., nar. XX.X.XXXX, bytom F. B. XXX/XX, F. C., 39./ N. M., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX, F. C., 40./ C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, W. I., 41./ J. W.Á., nar. XX.X.XXXX, bytom N.. Y. XXX/XX, I., 42./ H. W.Z., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX, F. C., 43./ J. I.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. XX, H., 44./ D. B.Y., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, F. C., 45./ S. I., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/X, W. I. 46./ J. I., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, F. C., 47./ C.. Z. N., nar. X.X.XXXX, bytom I..M.. Š. XXXX/ X, D. 48./ V.. G. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X. XXX, F. C., 49./ I. G.Ň., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X/X, I., 50./ I. T., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, W. I., 51./ I. T.Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, F. C., 52./ N.T. B., nar. X.X.XXXX, bytom F. U. XXX/X, W. I., 53./ Z. C., nar. XX.X.XXXX, bytom U.. G. XX, H. H., 54./ I. G., nar. XX.X.XXXX, bytom M. X, V. C. S., 55./ N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XXX, F. C., 56./ I. G., nar. X.X.XXXX, bytom Q. X, H., 57./ D. G., nar. X.X.XXXX, bytom H. XX/ X, U. Š., 58./ Z. Š., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX, F. C., 59./ U. T., nar. X.X.XXXX, bytom I.. O. X, Ž., 60./ F. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XX, F. C., 61./ V.. N. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/X, U., 62./ J. O., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX, F. C., 63./ J. D., nar. X.X.XXXX, bytom I.. C. XXXX/XX, W. I., 64./ I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, F.D. C., 65./ I. S., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, 66./ N. D., nar. X.X.XXXX, bytom B. XXX/X, W. I.Š., 67./ S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, F. C., 68./ N. R., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX/XXX, F.Á. C., 69./ Ž. R., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, F.D. C., 70./ C. C., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, F. C., 71./ C.. S. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. I. XXXX/ X, G. T. D., 72./ I. N.Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX, 73./ J. G., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX, F. C., 74./ F. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, W. I., 75./ F. I., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, F. C., 76./ J. C., nar. XX.X.XXXX, bytom C. H. XX, F. C., 77./ D. I., nar. X.X.XXXX, bytom N. XXX/X, W. I., 78./ N. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/X, W. I., 79./ N. T., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. XXX/X, W. I.Á., 80./ I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, F.D. C., 81./ H. R., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/ X, W. I., 82./ J. T.Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. XXX/X, W. I., 83./ I. C., nar. X.X.XXXX, bytom X. I. X, R., 84./ D.Í. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, Z. 85./ Z. S.M., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX,

W. I., 86./I. M., J. H. N., C., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX/XX, W. I., 87./I. I., nar. X.X.XXXX, bytom R. XX/XX, F. C., 88./I. D. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, H. - M., 89./I. N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. X. Z. XXXX/XX, W. I., 90./I. V. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. R. XXX/XX, F. C., 91./I. W. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R.Á. XX/XX, F. C., 92./I. V. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX/XX, F. C., 93./I. G. I.Á., nar. XX.X.XXXX, bytom X. Z. XX/XX, W. I. Z. 94./I. I. C., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX/XX, F. C., F. Y. žalobcovia v 1. až 21. rade, 23. rade, 25. až 31. rade, 33. až 37. rade, 39. až 44. rade, 46. rade, 48. rade, 50. až 54. rade, 56. až 70. rade, 72. až 85. rade sú zastúpení spoločnosťou LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., Advokátska kancelária, JUDr. Andrej Lalinský, advokát, so sídlom Námestie Andreja Hlinku 1, Žilina, IČO: 47253069, žalobca v 49. rade je zastúpený žalobcom v 22. rade a žalobca v 89. rade je zastúpený žalobcom v 47. rade proti žalovanému KOVUM, s.r.o., so sídlom Závažná Poruba 540, IČO: 36399159, zastúpeného JUDr. Jaroslavom Kiapešom, advokátom, so sídlom Štúrova 4330/31, Liptovský Mikuláš, o zaplatenie 1.199,68 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou z 26. 11. 2015, doručenou na tunajší súd 30. 11. 2015 sa žalobcovia domáhali rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť im sumu vo výške 1.225,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 1.225,84 eur od 1. 12. 2013 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi pozemkov evidovaných v registri „C“ pod parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C., ktoré vznikli na základe geometrického plánu č. 40003337-26/2010 z pôvodnej parcely evidovanej v registri „E“ pod parc. č. 1276/501, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C.. Podiel žalobcov na predmetných pozemkoch predstavuje spolu viac ako polovicu (29.347,71 z 52.096), čo je 545,31 m². Žalovaný užíva časti týchto nehnuteľností bez akéhokoľvek právneho dôvodu už dlhšiu dobu, čím na jeho strane dochádza k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Odplata za užívanie nehnuteľností by mala byť pritom minimálne vo výške 1,10 eur za m². Žalobcovia chceli so žalovaným uzatvoriť nájomnú zmluvu, avšak k spísaniu žaloby nedošlo k jej podpisu. Žalobcovia si celkovo nárokovali sumu 1.199,68 eur, ktorá vznikla užívaním predmetných nehnuteľností v období od decembra 2013 (545,31 m² x 1,10 eur) až 2015 (545,31 m² x 1,10 eur.) Žalobcovia vyzvali žalovaného na úhradu dlžnej sumy, avšak ten do spísania žaloby svoj záväzok nesplnil. Žalovaný na túto predžalobnú výzvu písomne reagoval, pričom časť nároku uznal a k užívaniu pozemkov sa prihlásil, avšak spochybnil aktívnu legitímáciu žalobcov, s poukazom na to, že nepredložili všetky plnomocenstvá. Žalobcovia však nepredložili plnomocenstvá všetkých vlastníkov z administratívnych dôvodov, pričom predložili plnomocenstvá najväčších spoluvlastníkov. Žalovaný tiež v odpovedi spochybnil výšku požadovanej odplaty.

2. Dňa 30. 8. 2016 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie k žalobe z 30. 8. 2019 v ktorom žalovaný uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Nebolo mu zrejmé ako žalobcovia dospeli k cene 1,10 eur za m², keďže táto cena nie je v danej lokalite obvyklou. Ide podľa neho o svojvoľne určenú cenu. Poprel, že nebol ochotný jednať o nároku žalobcov. Žalovanému ide najmä o to, aby mal prístup na svoj pozemok v sídle firmy. Kým neboli žalobcovia zapísaní na liste vlastníctva o nehnuteľnosti sa nikto nestaral, bola tam nelegálna skládka tuhého komunálneho odpadu a žalovaný na požiadanie obce, ktorá v tom čase uvedenú parcelu spravovala, na vlastné náklady skládku zlikvidoval a pozemok vyložil zámkovou dlažbou, čím ho zveľadil aj z hľadiska životného prostredia. Žalovaný spochybnil niektoré plnomocenstvá žalobcov, keď uviedol, že N. Š., nar. XX. XX. XXXX nie je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, Z. Y., nar. X. X. XXXX je na plnomocenstve vyčiarknutá a na plnomocenstve N. D., nar. X. X. XXXX chýba podpis tohto žalobcu. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobcovia sa domáhali uzatvorenia nájomnej zmluvy aj na tú časť parcely, ktorú žalovaný vôbec neužíva a ani nikdy neužíval, a

že žalobcovia žiadajú vydanie bezdôvodného obohatenia aj na tú časť parcely, ktorá slúži ako prístupová cesta pre ostatné podnikateľské subjekty z objektu bývalej panelárne. Ak sa nedohodnú, žalovaný bude trvať na zaplatení za právo prechodu a prejazdu v šírke vstupnej brány do objektu jeho firmy, pretože pokiaľ na zrekonštruovanej ploche parkujú autá zamestnancov jeho firmy, majú si žalobcovia žiadať bezdôvodné obohatenie od týchto osôb. Žalovaný im neumožnil parkovať na tejto ploche, keďže má dostatok parkovacieho priestoru v sídle svojej firmy. Žalovaný využíval časť predmetnej nehnuteľnosti na prechod do areálu svojej firmy na základe súhlasu obce Závažná Poruba, ktorá v čase, keď ešte nebol pozemok zapísaný na žalobcov túto parcelu spravovala. Starosta obce vyzval žalovaného, či by na svoje náklady nezlikvidoval skládku tuhého komunálneho odpadu a dal mu ústny súhlas na prechod do areálu firmy.

3. V replike z 10. 11. 2016, doručenej na tunajší súd 20. 12. 2016 žalobcovia uviedli, že žalovaný užíva časti nehnuteľností, ktoré sú v ich vlastníctve, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu a po dlhšiu dobu, čím na jeho strane dochádza k bezdôvodnému obohateniu. Užívanie nehnuteľností podľa nich potvrdil aj žalovaný. Žalobcovia si uplatnili nájomné vo výške, ktoré je adekvátne polohe nehnuteľností a zodpovedá spôsobu užívania nehnuteľnosti žalovaným. Žalovaný vlastne potvrdil nárok žalobcu, snaží sa spochybníť len jeho výšku. Žalobcovia odmietli tvrdenie žalovaného, že nemali záujem dohodnúť sa na nájomnej zmluve. Splnomocnenia pre zástupcu žalobcov sú podľa nich v poriadku.

4. Dňa 22. 12. 2016 bolo na tunajší súd doručené podanie žalobcov z 19. 12. 2016 označené ako : „Návrh na zmenu žaloby“, v ktorom najprv opravili písársku chybu v žalobnom petite z 26. 11. 2016, kde bolo uvedené, že sa dožadujú zaplatenia istiny 1.2254,84 eur, hoci správne tam mala byť uvedená suma istiny 1.199,68 eur (napriek označeniu celého podania ako návrhu na zmenu žaloby, v tejto časti nešlo o návrh na pripustenie zmeny žaloby, ale len o opravu písárskej chyby, keďže správna výška sumy istiny vyplývala z odôvodnenia tohto žalobného petitu a išlo tak o rozpor medzi žalobným petitom a odôvodnením žaloby, ktorý bol týmto z vlastnej iniciatívy žalobcov odstránený - pozn. súdu.) Následne žalobcovia, navrhli takú úpravu žalobného petitu, kde by sadzba požadovaných úrokov z omeškania bola 8,05 % ročne a obdobie, za ktoré tieto úroky z omeškania požadovali bolo od 1. 12. 2015 do zaplatenia a vzhľadom na to, že žalovaný naďalej užíval pozemky registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F.Ž. C. navrhli tiež zmeniť (rozšíriť) žalobu o zaplatenie „nájomného“ vo výške 599,84 eur s príslušenstvom za obdobie od 1. 12. 2015 do 30. 11. 2016, čo má predstavovať „nájomné vo výške 1,10 eur/ročne za 1 m², pri výmere 545,31 m², za 1 rok“. Vzhľadom na uvedené návrhy na zmenu žaloby upravili žalobcovia petít tak, že žiadali priznať istinu 1.799,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.199,68 eur od 1. 12. 2015 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 599,84 eur od 1. 12. 2016 do zaplatenia.

5. Dňa 7. 2. 2017 bola na tunajší súd doručená duplika zo 7. 2. 2017 (na č.l. 115 a nasl. sa nachádza v listinnej podobe vo forme fotokópie, t.j. bez vlastnoručného podpisu podávateľa, a na č.l. 508 a nasl. je už po výzve súdu dodatočne predložená v elektronickej podobe so zaručeným elektronickým podpisom, pričom v tejto súvislosti súd upozorňuje na to, že § 125 CSP sa týka len neautorizovaných elektronických podaní, a nie aj aj fotokópií listinných podaní, ku ktorým treba pristupovať ako k vadám podania vo veci samej, ktorým chýba vlastnoručný podpis, a preto bola na mieste výzva súdu na predloženie originálu dupliky, ktorým došlo k zhojeniu tohto nedostatku - pozn. súdu), v ktorej sa žalovaný ohradil voči tomu, že mal potvrdiť užívanie nehnuteľností, pretože nikdy nepripustil užívanie všetkých nehnuteľností, za ktoré sa žalobcovia dožadujú vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovaný vždy tvrdil, že parcely č. 1608/20 a 1608/19 neužíva v takom rozsahu ako tvrdia žalobcovia a parcelu č. 1608/6 (spoločnú prístupovú cestu) užívajú okrem neho aj ďalšie podnikateľské subjekty v objekte bývalej panelárne, a preto je nelogické, aby len on platil za používanie tejto prístupovej cesty. Táto cestná komunikácia bola a je dlhodobo verejne využívaná k prístupu do areálu priemyselnej zóny (bývalej panelárne.) Táto cesta bola vybudovaná so súhlasom obce (stavebného úradu) a za jej príspevia spoločne vlastníkmí nehnuteľností v priemyselnej zóne. Užívať túto verejnú komunikáciu môže ktokoľvek a jej užívanie nie je a nemôže byť spoplatnené. V časti týkajúcej sa užívania tejto cesty, preto žalovaný považuje návrh žalobcov za neopodstatnený. Ďalej podľa výpisov z katastra nehnuteľností listy vlastníctva k parcelám registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20 nie sú založené, pričom o tom predložil ako dôkaz výpisy na tieto parcely. Žalovaný tiež odmietol tvrdenie, že nemal záujem uzatvoriť nájomnú zmluvu. Záujem mal, avšak za prijateľných cenových podmienok a za predpokladu komplexného vyriešenia prístupovej cesty pre ostatných podnikateľských subjektov, ktorí

túto cestu takisto využívajú. Poukázal na to, že žalobcovia svoje tvrdenie o požadovanej odplate ako zodpovedajúcej obvyklej cene v danej oblasti nepreukázali. Žalovaný vyjadril ochotu znášať „nájomné“, avšak len v šírke a v rozsahu vstupu vytvoreného bránou do areálu firmy žalovaného, čo je potrebné riešiť formou vecného bremena - práva prechodu a prejazdu od prístupovej cesty po vstupnú bránu, na čo je však potrebné vypracovať nový geometrický plán. K návrhu na zmenu (rozšírenie) žaloby o zaplatenie nájomného vo výške 599,84 eur s prislúšenstvom za obdobie od 1. 12. 2015 do 30. 11. 2016 uviedol, že sa na neho primerane vzťahujú jeho doterajšia argumentácia k pôvodnej žalobe.

6. Písomnou výzvou z 29. 5. 2017 tunajší súd vyzval podľa § 138 Civilného sporového poriadku žalobcov na späťvzatie žaloby z dôvodu, že sa domáhajú nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, ku ktorému malo dôjsť na strane žalovaného v súvislosti s neoprávneným užívaním častí ich pozemkov v konkrétnom období, avšak keďže takto si uplatňujú iba sekundárny (zodpovednostný) nárok bez toho, aby sa súčasne (primárne) domáhali odstránenia protiprávneho stavu, ktorý vyvoláva tieto sekundárne zodpovednostné nároky, ide z ich strany o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, ktorý nepožíva právnu ochranu, a žaloba tak nie je dôvodná. Súd tiež vysvetlil, že nie je jeho úlohou vyvodzovať zodpovednostné následky z porušenia práva bez toho, aby zároveň jeho rozhodnutím nedošlo aj k odstráneniu protiprávneho stavu, ktorý ich vyvoláva a k nastoleniu právnej istoty, a tým napomáhať udržiavať tento protiprávny stav. V uvedenom smere súd poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline z 23. 3. 2010, sp.zn.: 5Co/45/2010, ktorého závery nespochybnil ani Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo 6. 3. 2012, sp.zn.: III. ÚS 99/2012.

7. Dňa 19. 9. 2017 sa na tunajšom súde konalo pojednávanie, na ktorom došlo len k úvodnému ústnemu prednesu žalobcov a následne bolo pojednávanie odročené na žiadosť žalovaného z dôvodu, že u neho nebola dodržaná zákonná lehota na prípravu na pojednávanie. Dodatočne súd zistil, že toto pojednávanie nebolo možné uskutočniť aj pre úmrtia niektorých zo žalobcov. V rámci úvodného ústneho prednesu žalobcovia uviedli, že žalovaný užíva ich nehnuteľnosti - parcely registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, pričom parcelu č. 1608/6 využíva ako prístupovú cestu k areálu svojich podnikateľských priestorov a parcelu č. 1608/19 ako parkovisko. Na parcele č. 1608/19 je na zámočekj dlažbe jasne vyznačené parkovacie státie pre spoločnosť žalovaného. Pokiaľ ide o predbežný právny názor vyjadrený v rámci výzvy súdu podľa § 138 CSP, žalobcovia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. 5. 2012, sp.zn.: 7Cdo/1017/2011, ktorý riešil identickú situáciu, teda užívanie nehnuteľností bez právneho dôvodu, a kde žalobe vyhovel, pričom nemal za to, že by išlo o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Ak by tunajší súd trval na svojom predbežnom právnom posúdení, žalobcovia vyjadrili odhodlanie požiadať aj o odstránenie stavby parkoviska postavenej na parcele č. 1608/19. Žalobcovia ďalej poukázali na list Spoločného obecného úradu, odboru územného rozhodovania a stavebného poriadku Liptovský Mikuláš z 20. 8. 2012, podľa ktorého na pozemku registra „E“ parc. č. 1276/501, k.ú. F. C. je realizované parkovisko pred firmou žalovaného. Stavebník realizoval túto stavbu bez stavebného povolenia na pozemku, ktorého nie je vlastníkom. Výška uplatneného nájomného je podľa žalobcov primeraná a v tejto súvislosti poukázali na uzatvorenú nájomnú zmluvu medzi spoločnosťami Robstav a CSBC, ktorá sa týka podobných pozemkov, kde sa za prístupovú cestu platí nájomné vo výške 7,30 eur za m², resp. na zmluvu uzatvorenú v roku 2014 medzi Občianskym združením LUHY a spoločnosťou IKEA Industry, ohľadne pozemkov, ktoré sú v bezprostrednej blízkosti predmetných pozemkov, kde dojednaná výška nájmu je 0,83 eur za m², avšak v zmluve je dohodnuté ročné zvyšovanie nájomného z dôvodu inflácie, čo by v súčasnosti znamenalo nájomné vo výške niečo pod 1 euro za m².

8. Písomnou výzvou z 27. 9. 2017 tunajší súd podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalobcov, aby si v určenej lehote 15 dní splnili svoju povinnosť podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko dovtedajšie tvrdenia žalobcov (v žalobe a neskorších písomných podaniach) o užívaní iba častí predmetných pozemkov považoval pre potreby právneho posúdenia veci za nedostatočné. Súd vyzval žalobcov predovšetkým na uvedenie v akom presnom rozsahu dochádza k neoprávnenému užívaniu pozemkov (presným vyjadrením plôch v m² a ich grafickým vyjadrením) a akou konkrétnou formou dochádza k tomuto neoprávnenému užívaniu zo strany žalovaného. Súd pritom upozornil žalobcov, že podľa § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku nemožno nahradiť opísanie rozhodujúcich skutočností odkazom na priložené dôkazy, z ktorých by si mal tieto skutkové tvrdenia súd sám zisťovať.

9. Na túto výzvu žalobcovia v určenej lehote nijako nereagovali. Nakoľko mal tunajší súd (vtedy) v úmysle využiť možnosti sudcovskej koncentrácie, avšak znenie § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku uplatnenie takejto sudcovskej koncentrácie v konaniach začatých pred 1. 7. 2016 bez osobitného (nového) poučenia o možnosti uplatnenia sudcovskej koncentrácie (spolu s určením lehoty na dodatočné uplatnenie prostriedkov procesného útoku, resp. obrany) neumožňovalo, musel súd zopakovať svoju výzvu z 27. 9. 2017 a do novej výzvy z 27. 10. 2017 (s rovnakým obsahom) doplniť aj osobitné poučenie o možnosti uplatnenia sudcovskej koncentrácie (spolu s určením novej lehoty.)

10. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že nakoniec od zámeru uplatniť sudcovskú koncentráciu v tomto konaní (začatom pred 1. 7. 2016) upustil, a to predovšetkým vzhľadom na potenciálnu spornosť takeého výkladu § 470 ods. 2 CSP (kedy za osobitného poučenia a s poskytnutím lehoty možno uplatniť aj v týchto konaniach sudcovskú koncentráciu), keďže takýto názor ešte nebol v judikatúre najvyšších súdnych autorít konštatovaný.

11. Dňa 2. 11. 2017 bolo na tunajší súd (z vlastnej iniciatívy) doručené podanie z 31. 10. 2017, v ktorom žalovaný odmietol vyjadrenie žalobcov o výmere plochy, ktorú má neoprávnene užívať. Žalovaný nikdy neužíval pozemok registra „C“ parc. č. 1608/20, pričom táto parcela nie je nijako spojená s jeho parcelou. Pozemok registra „C“ parc. č. 1608/6 - prístupová cesta do areálu bývalej panelárne užívajú všetky podnikateľské subjekty, ktoré majú v bývalej panelárni svoje firmy (13 subjektov), pričom žalovaný má podiel len 3/1000, čo preukazuje priložený list vlastníctva č. 2066 a preto nie je logické, aby za užívanie tejto cesty platil len on. Navyše, žalovaný užíva teleso cesty, ktoré nie je vo vlastníctve žalobcov. Cesta bola vytvorená všetkými podnikateľskými subjektmi bývalej panelárne s ústnym súhlasom obce Závažná Poruba. Geometrický plán č. 40003337-26/2010 z 12. 5. 2010, na základe ktorého vznikli pozemky registra „C“ parc. č. 1608/6, 0608/19 a 1608/20, nebol vnesený do katastra nehnuteľností, a preto nárok žalobcov je diskutabilný. K žalovanému chodí do práce množstvo zamestnancov na svojich motorových vozidlách, ktorí parkujú na ploche pred areálom jeho firmy, avšak žalovaný im nikdy nepovedal, že sa jedná o plochu, na ktorej môžu parkovať, ide len o ich vlastné rozhodnutie. Je síce pravda, že na betónovej dlažbe je vyznačené meno žalovaného, avšak k tomu došlo len preto, aby tam neparkovali cudzie nákladné motorové vozidlá, ktoré vytvárajú odpad, ktorý žalovaný musel na svoje náklady upratovať, ako aj pracovné stroje, ktoré sú v dezolátnom technickom stave v dôsledku čoho dochádzalo k úniku oleja a znehodnocovaniu životného prostredia. Žalovaný nikdy nepopieral, že užíva časť pozemku registra „C“ parc. č. 1608/19 v šírke 7,5 m a dĺžke 18 m, t.j. plochu 135 m², ohľadom ktorej bol ochotný dohodnúť sa so žalobcami na zriadení práva prechodu a prejazdu, avšak za primeranú cenu. Predložená zmluva s firmou Ikea Industry Slovakia, s.r.o. alebo zmluva so spoločnosťou Robstav sú nájomné zmluvy, z rôznych lokalít a týkajú sa rôznych predmetov nájmu, preto žalobcami požadovaná cena 1,10 eur za 1 m², týmto ešte nebola preukázaná. Ide o parcelu, na ktorej bola skládka tuhého komunálneho odpadu, ktorý na požiadanie starostu obce Závažná Poruba žalovaný odstránil na svoje náklady, pričom cez tento pozemok tiež vedú inžinierske siete (kanalizácia, vodovod, plynovod), a preto na tejto parcele nie je možné zriadiť žiadne stavby, a tak so súhlasom obce žalovaný na túto plochu na svoje náklady položil zámkovú dlažbu za účelom skrášenia areálu pred firmou a zlepšenia životného prostredia, nie však za účelom vytvorenia parkoviska pre svojich zamestnancov, ktorým nikdy neudelil súhlas na parkovanie na tejto ploche. Mimo vyššie vymedzenú plochu 135 m² žalovaný tento pozemok neužíva.

12. Dňa 21. 11. 2017 bolo na tunajší súd doručené podanie žalobcov z 21. 11. 2017, v ktorom (vzhľadom na to, že žalovaný naďalej užíval ich nehnuteľnosti bez finančného protiplnenia) navrhli, aby súd pripustil zmenu (rozšírenie) žaloby aj o zaplatenie „nájomného“ vo výške 549,40 eur s príslušenstvom zodpovedajúceho obdobiu od 1. 12. 2016 do 31. 10. 2017, čo predstavuje „nájomné vo výške 1,10 eur/ročne za 1 m²/ročne pri výmere 545,31 m²“. Vzhľadom na tento návrh upravili petit žaloby tak, že požadovali, aby im žalovaný zaplatil sumu 2.248,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.199,68 eur od 1. 12. 2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 599,84 eur od 1. 12. 2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 549,40 eur od 1. 11. 2017 do zaplatenia.

13. V podaní z 21. 11. 2017 žalobcovia znovu odmietli predbežný právny názor súdu, že ich uplatnený nárok je sekundárny a mali by sa súčasne a primárne domáhať odstránenia protiprávneho stavu vyvolávajúce tieto sekundárne zodpovednostné vzťahy. Na odstránení

protiprávneho stavu sa podieľali rokovaniami o uzatvorení nájomnej zmluvy so žalovaným. Uzatvorenie nájomnej zmluvy pritom neodmietal ani žalovaný, sporná bola len výška nájmu, a preto nie je potrebné domáhať sa odstránenia protiprávneho stavu. Vybudovaním parkoviska a cesty na nehnuteľnostiach žalobcov, žalovaný znehodnotil celé nehnuteľnosti, a preto žiadali od neho žiadajú vydanie bezdôvodného obohatenia za celú plochu všetkých troch pozemkov. Z rovnakého dôvodu nie je tiež potrebné, aby dokladali grafické zobrazenie užívania nehnuteľností, resp. geometrický plán. Následne žalobcovia navrhli vykonanie obhliadky na mieste samom, čím sa preukáže akým spôsobom a v akom rozsahu žalovaný užíva nehnuteľnosti, a tiež z nej bude zrejmé, že žalovaný takto znehodnotil celú nehnuteľnosť. Ďalej žalobcovia poukázali na súdne rozhodnutia podľa ktorých užívaním pozemkov inou osobou bez právneho dôvodu vzniká bezdôvodné obohatenie, ktoré je táto osoba povinná vydať vlastníkovi pozemku. Na záver zopakovali svoje tvrdenia z pojednávania 19. 9. 2017 o zisteniach stavebného dohľadu.

14. Dňa 2. 3. 2018 bolo na tunajší súd (z vlastnej iniciatívy) doručené vyjadrenie z 2. 3. 2018, v ktorom žalovaný poukázal na to, že žalobcovia boli už 27. 9. 2017 vyzvaní podľa § 150 ods. 2 CSP, aby v lehote 15 dní odstránili nespĺnenie doplnili dovtedajšie tvrdenia. A napriek tomu súd opätovne 27. 10. 2017 vyzval žalobcov, aby v lehote 15 dní doplnili skutkové tvrdenia v zmysle výzvy z 27. 9. 2017. Nakoľko žalobcovia nevyhoveli výzvu súdu z 27. 9. 2017, žalovaný navrhol, aby súd na neskôr navrhnuté dokazovanie neprihliadal. Poprel tvrdenie žalobcov o rozsahu užívania jednotlivých nehnuteľností, výšky nájomného a jeho údajnej neochoty dohodnúť sa na nájomnej zmluve, pričom poukazoval na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia z 31. 10. 2017 a 7. 2. 2017. Žalovaný odmietol, že by užívaním častí nehnuteľností došlo k ich znehodnoteniu ako celku, práve naopak, žalovaný na vlastné náklady skultúrnil predmetné pozemky, na ktorých boli dovtedy skládky komunálneho odpadu.

15. Uznesením zo 14. 12. 2018, č.k.: 11C/5/2015 - 369 tunajší súd rozhodol, že :

I. Konanie voči žalobcovi v 49. rade - N. T., nar. X.X.XXXX, zomr. 11.5.2015 zastavuje.

II. Konanie voči žalobcovi v 22. rade - I. N., nar. X.X.XXXX, zomr. 6.2.2015 zastavuje.

III. Konanie voči žalobcovi v 71. rade - G. O., nar. XX.X.XXXX, zomr. 7.3.2015 zastavuje.

IV. Namiesto žalobcu v 24. rade - N. N., nar. XX.X.XXXX, zomr. 7.5.2016 pokračuje v konaní s jeho právnym nástupcom - L. N., rod. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom F. C., R. XXX.

V. Namiesto žalobkyne v 45. rade - I. I., nar. XX.X.XXXX, zomr. 17.10.2016 pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom - S. I., rod. I., nar. XX.X.XXXX, bytom W. I., R. XXX/X.

VI. Namiesto žalobkyne v 47. rade - J. I., nar. X.X.XXXX, zomr. 2.3.2017 pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom - C. Z. N., rod. I., nar. X.X.XXXX, bytom D., I..M..Š. XXXX/X.

VII. Namiesto žalobkyne v 32. rade - Z. Y., rod. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. 28.3.2018 pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom - L. Š., rod. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom F. C., T. XXX/XX.

VIII. Namiesto žalobcu v 38. rade - I. Y., nar. XX.XX.XXXX, zomr. 12.6.2018 pokračuje v konaní s jeho právnym nástupcom - N. R., rod. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom F. C., F. B. XXX/XX.

16. Vo vzťahu k žalobcom uvedeným vo výroku I. až III. tohto uznesenia súd zistil nedostatok procesnej subjektivity už v čase začatia konania (zomreli ešte pred podaním žaloby), ktorej následkom je obligatórne zastavenie konania (voči týmto osobám) podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 Civilného sporového poriadku. Pokiaľ ide o žalobcov uvedených vo výrokoch IV. až VIII. tohto uznesenia, tak vzhľadom na to, že títo zomreli až po podaní žaloby, súd ex offa podľa § 63 ods. 2 Civilného sporového poriadku musel na základe právoplatných výsledkov dedičského konania rozhodnúť o pokračovaní v konaní s ich právnymi nástupcami uvedenými v týchto výrokoch. Bližšie odôvodnenie výrokov tohto uznesenia je zahrnuté v rámci jeho písomného vyhotovenia (č.I. 369 a nasl. spis.) Výroky I. až III. nadobudli právoplatnosť 11. 10. 2019 a výroky IV. až VIII. 29. 1. 2019. Neskoršia právoplatnosť výrokov I. až III. súvisela s tým, že voči týmto výrokom (na rozdiel od výrokov IV. až VIII.) bolo podľa § 357 písm. a) CSP prípustné odvolanie, pričom po doručení tohto uznesenia všetkým

adresátom (čím nadobudli výroky IV. až VIII. právoplatnosť), došlo k úmrtiu ďalšej žalobkyne - Z. G.Ľ., nar. XX. X. XXXX, takže až po doručení tohto uznesenia jej procesným právnym nástupcom a uplynutí odvolacej lehoty 15 dní podľa § 65 ods. 2 a 3 CSP, mohli výroky I. až III. nadobudnúť právoplatnosť.

17. Uznesením z 28. 8. 2019, č.k.: 11C/5/2015 - 492 (právoplatné 26. 9. 2019) tunajší súd rozhodol, že :

I. Namiesto žalobkyne v 55. rade - Z. G., nar. XX.X.XXXX, zomr. 24.1.2019 pokračuje v konaní s jej právnymi nástupcami - D. G., nar. X. X. XXXX, bytom H. XX/X, Š. - U. Š. a I. G., nar. XX.XX.XXXX, I. X/X, I..

II. Namiesto predchádzajúceho žalobcu v 24. rade - N. N., T. XX.X.XXXX, zomr. 7.5.2016 pokračuje v konaní aj s jeho ďalšími právnymi nástupcami - N. N., T. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XXX, F. C., C.. S. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. I. XXXX/X, G. T. D. Z. M.. J. H.Č. N., C., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX/XX, W. I..

III. Namiesto predchádzajúcej žalobkyne v 45. rade - I. I., nar. XX.X.XXXX, zomrelej 17.10.2016 pokračuje v konaní aj s jej ďalším právnym nástupcom - I. I., nar. X.X.XXXX, bytom R. XX/XX, F. C..

IV. Namiesto predchádzajúcej žalobkyne v 47. rade - J. I., nar. X.X.XXXX, zomrelej 2.3.2017 pokračuje v konaní aj s jej ďalšími právnymi nástupcami - D. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, H. - M., N. G., nar. XX.XX.XXXX, H. T.Ž. X. Z. XXXX/XX, W. I., V. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. R. XXX/XX, F. C. Z. W. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/XX, F. C..

V. Namiesto predchádzajúcej žalobkyne v 32. rade - Z. Y., nar. XX.X.XXXX, zomrelej 28.3.2018 pokračuje v konaní aj s jej ďalšou právnou nástupkyňou - V. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX/XX, F. C..

VI. Namiesto predchádzajúceho žalobcu v 38. rade - I. Y., nar. XX.XX.XXXX, zomrelým 12.6.2018 pokračuje v konaní aj s jeho ďalšími právnymi nástupcami - G. I., nar. XX.X.XXXX, bytom X. Z. XX/XX, W. I. a I. C., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX/XX, F. C..

18. Pokiaľ ide o žalobcov uvedených vo výrokoch I. až VI. uznesenia z 28. 8. 2019 (vzhľadom na to, že zomreli v priebehu konania), súd podľa § 63 ods. 2 Civilného sporového poriadku ex offo (na základe právoplatných výsledkov dedičského konania) rozhodol o pokračovaní v konaní s ich právnymi nástupcami uvedenými v týchto výrokoch.

19. Avšak, osobitne vo vzťahu k výrokom II. až VI. uznesenia z 28. 8. 2019 považuje súd za potrebné vysvetliť, že ich (dodatocné) vydanie (ako doplnenie k výrokom IV. až VIII. uznesenia zo 14. 12. 2018) bolo odôvodnené zmenou predbežného právneho posúdenia, keď súd (sčasti zavedený stranami sporu) pôvodne, pokiaľ ide o právne nástupníctvo po zomrelých žalobcoch, vychádzal z názoru, že predmet konania (nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia) pri dedení automaticky prechádza na dedičov po zomrelých žalobcoch spolu s ich spoluvlastníckymi podielmi k pozemkom. V ďalšom priebehu konania však súd dospel k správneému záveru, že nárok zomrelých žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia pre jeho obligačný charakter, teda preto, že je pohľadávkou vyplývajúcou zo záväzkového vzťahu, ktoré právo nie je zložkou vlastníckeho práva (ako sú čiastkové práva vec užívať, držať, disponovať s ňou, či požívať jej plody), sa k týmto pozemkom neupína (viď aj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.: 6Co/218/2016 z 29. 3. 2017), a preto ani pri (prípadnom) prechode (spolu) vlastníckych práv zomrelých žalobcov k týmto pozemkom (dedením) automaticky neprechádza na nadobúdateľov (dedičov) týchto spoluvlastníckych práv. Už zo znenia § 456, prvej vety Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia má (len) ten, na úkor koho sa predmet bezdôvodného obohatenia získal, pričom (aj podľa komentára k § 456, Občiansky zákonník pre prax, autor - Jaroslav Krajčo, II. diel, str. 1946, rok vydania 2015, vydavateľstvo EUROUNION) v rámci bezdôvodného obohatenia ide o záväzkový vzťah, ktorý vzniká výlučne medzi tým, kto sa obohatil a tým, na úkor koho bolo obohatenie získané. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky z 23. 8. 2012, sp.zn.: 22 Cdo 3404/2010 v súvislosti so zmenou vlastníckeho práva k veci prechádzajú na nadobúdateľa len tie práva a záväzky, ktoré majú vecno-právnu povahu alebo tie, u ktorých to výslovne ustanoví zákon. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky z 29. 5. 2003, sp.zn.: 33 Odo 258/2003 k majetku sa upínajú iba vecné práva a práva, o ktorých to zákon

výslovne ustanovuje. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa žalobca domáha, nie je ale právom, ktoré by sa k majetku upínalo. Keďže však z príslušných právoplatných dedičských rozhodnutí týkajúcich sa zomrelých žalobcov (viď bližšie odôvodnenie uznesenia tunajšieho súdu z 28. 8. 2019) vyplynulo, že predmetom dedičských konaní (po ani jednom z nich) neboli (ich) obligačné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia (uplatnené v tomto konaní), vznikla otázka, s kým má tunajší súd za takejto situácie podľa § 63 ods. 2 CSP pokračovať po zomrelých žalobcoch. Odpoveď znie, že v takýchto prípadoch treba pokračovať so všetkými dedičmi zomrelého žalobcu, ktorí sú uvedení v rozhodnutí o dedičstve (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. 7. 2014, sp.zn.: 4 Obo 33/2014.) Títo dedičia potom v konaní vytvárajú nerozlučné spoločenstvo (viď aj komentár k Občanskému soudnímu řádu I, § 1 - 200za, Drápal, Bureš a kol., 1. vydanie 2009, nakladatelství C.H.BECK, str. 723.) Civilný súd pritom nemohol ex offa dať podnet začatie dodatočného dedičského konania (ohľadne týchto nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia), pretože tieto nároky (keďže boli predmetom tohto civilného súdneho konania) predstavovali sporné aktívum (pohľadávku), a to ako čo do druhu tak aj čo do výšky. Na podporu tohto názoru tunajší súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 3. 2008, sp.zn.: 4 M Cdo 1/2007 podľa ktorého (dedičský) súd sa v dedičskom konaní nezaobera aktívami a pasívami, ktoré sú medzi dedičmi sporné, skonštatuje iba ich spornosť a ďalej na ne neprihliada. Aj podľa nálezu Ústavného súdu SR z 20. 11. 2012, sp.zn.: III. ÚS 369/20102 kým nie je bezpečne preukázaná existencia pohľadávky (druh nároku a jeho výška), teda kým je sporná, pretože je predmetom neskončeného sporového konania, tak je návrh na začatie dodatočného dedičského konania (o tomto aktíve) predčasny, a preto ústavný súd odobril rozhodnutie dedičského súdu o zastavení konania o návrhu na dodatočné dedičské konanie. Keďže sa v zmysle vyššie uvedeného výkladu malo pokračovať (po zomrelom žalobcovi) so všetkými jeho dedičmi, ktorí sú uvedení v rozhodnutí o dedičstve, bolo nutné pokračovať nielen s tými dedičmi, ktorí podľa tohto rozhodnutia zdedili nejaký majetok, ale so všetkými osobami, ktorí boli v rámci tohto dedičského rozhodnutia (viď aj odôvodnenia dedičských rozhodnutí) ustálení ako dedičia (či už zo zákona alebo zo závetu), a ktorí súčasne dedičstvo neodmietli (bližšie k tomu viď odôvodnenie uznesenia tunajšieho súdu z 28. 8. 2019.)

20. V súvislosti s právnym nástupníctvom po zomrelých žalobcoch len ako obiter dictum, teda bez tohto, aby to malo nejaký zásadný význam pre toto konanie (keďže predmetom konania je len obligačný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý sa neupína k pozemkom), tunajší súd poznamenáva, že v rámci väčšiny právoplatných dedičských rozhodnutí týkajúcich sa v priebehu tohto konania zomrelých žalobcov nie sú pozemky registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F.Á. C. v rámci výpočtu majetku, ktorý má byť predmetom dedenia vôbec zahrnuté. Uvádza sa tam len zvyšková parcela registra „E“ parc. č. 1276/501, zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. F. C., teda zvyšok tejto parcely registra „E“ po odčlenení pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20. Keďže to však nemalo význam pre toto konanie, tunajší civilný súd nebol povinný ex offa iniciovať dodatočné dedičské konania a bude výlučne vecou osobného rozhodnutia dedičov po zomrelých žalobcoch ako sa postavia k uvedeným okolnostiam.

21. Potom ako uznesenie zo 14. 12. 2018, č.k.: 11C/5/2015 - 369 (vo výroku IV. - o pokračovaní v konaní s Ľ. N., nar. XX. X. XXXX) nadobudlo právoplatnosť, tunajší súd uznesením z 28. 8. 2019, č.k.: 11C/5/2015 - 503 podľa § 167 ods. 3 CSP vyzval právnu nástupkyňu po žalobcovi N. N., ktorý zomrel 7. 5. 2016 - Ľ. N., nar. XX X. XXXX, aby sa v určenej lehote vyjadrila k vyjadreniu žalovaného k žalobe doručenému na tunajší súd 30. 8. 2016 (t.j. vyzval ju na tzv. repliku.) Táto právna nástupkyňa totiž podľa § 65 ods. 1 CSP prijala stav konania ku dňu zániku právnej subjektivity svojho právneho predchodcu - N. N., v ktorom čase ešte žiaden zo žalobcov nebol súdom vyzvaný na repliku (vtedy ešte nedošlo ani len k výzve pre žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe.)

22. Súd síce ešte predtým - uznesením zo 14. 12. 2018, č.k.: 11C/5/2015 - 374 vyzval Ľ. N. na repliku podľa § 167 ods. 3 CSP, avšak vtedy ešte nebola Ľudmila Jurečková právoplatne pribratá do konania ako právny nástupca, keďže 14. 12. 2018 bolo ešte len vydané uznesenie o jej pribratí, ktoré nadobudlo právoplatnosť až neskôr, a preto súd z opatrnosti po právoplatnosti jej pribratia zhojil tento procesný nedostatok tým, že 28. 8. 2019 (znovu) vydal uznesenie (výzvu) podľa § 167 ods. 3 CSP pre Ľ. N. (s totožným obsahom ako malo uznesenie zo 14. 12. 2018), a to pod č.k.: 11C/5/2015 - 503.

23. Na túto uznesenie (výzvu) súdu na repliku z 28. 8. 2019 však už Ľ.

N. nijako písomne nereagovala. Reagovala predtým - na predchádzajúce uznesenie (výzvu) na repliku zo 14. 12. 2019 (to predčasne vydané), a to v písomnom podaní z 21. 1. 2019, doručenom na tunajší súd 21. 1. 2019, kde však len uviedla, že trvá na žalobe svojho právneho predchodcu, ktorý záver by vo vzťahu k nej rovnako vyplynul zo zákona (§ 65 ods. 1 CSP) aj keby sa menovaná nijako písomne nevyjadřila. Žiadne iné osobitné vyjadrenia v tomto podaní neboli obsiahnuté, preto súd toto vyjadrenie už nezasielal žalovanému na vyjadrenie podľa § 167 ods. 4 CSP (na tzv. dupliku.)

24. Obdobne ako u L. N., po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia tunajšieho súdu z 28. 8. 2019, č.k.: 11C/5/2015 - 492, ktorým bolo (vo výroku II.) rozhodnuté o pokračovaní v konaní (ako s ďalšími právnymi nástupcami po N. N., zomrelom 7. 5. 2016) s N. N., nar. XX. XX. XXXX, C.. S. B., nar. XX. X. XXXX Z. M.. J. H.V. N., C., nar. XX. X. XXXX, súd uzneseniami z 11. 10. 2019, č.k.: 11C/5/2015 - 521, 11C/5/2015 - 524 a 11C/5/2015 - 527 podľa § 167 ods. 3 CSP vyzval aj týchto právnych nástupcov N. N. na repliku (na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe z 30. 8. 2016), keďže aj oni ako právni nástupcovia N. N., zomr. 7. 5. 2016 podľa § 65 ods. 1 CSP prijali stav konania ku dňu zániku právnej subjektivity svojho právneho predchodcu, v ktorom čase ešte žiaden zo žalobcov nebol súdom vyzvaný na repliku (vtedy ešte nedošlo ani len k výzve pre žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe.)

25. Ani jeden z týchto ďalších právnych nástupcov po N. N. sa však k vyjadreniu žalovaného k žalobe nijako písomne nevyjadřil.

26. V tejto súvislosti súd len na vysvetlenie dopĺňa, že uznesenia (výzvy) na repliku podľa § 167 ods. 3 CSP nemusel realizovať aj voči ďalším právnym nástupcom (t.j. voči právnym nástupcom po žalobcoch, ktorí zomreli v priebehu konania až po N. N.), pretože k úmrtiu týchto ďalších žalobcov došlo až potom ako uplynula súdom určená lehota na repliku určená pre všetkých ostatných žalobcov (mimo N. N.) vo výzve súdu na repliku z 31. 8. 2016), takže táto výzva súdu z 31. 8. 2016 sa (vtedy) vlastne vzťahovala aj na tých žalobcov, ktorí neskôr zomreli v priebehu konania (a tým následne aj na ich právnych nástupcov.)

27. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde 6. 12. 2019 zástupca (aktuálnych) žalobcov v 1. až 21. rade, 23. rade, 25. až 31. rade, 33. až 37. rade, 39. až 44. rade, 46. rade, 48. rade, 50. až 54. rade, 56. až 70. rade, 72. až 85. rade v rámci úvodného ústneho prednesu vyhlásil, že sa v celom rozsahu pridrižiava žaloby podanej na tunajší súd v roku 2015, ktorá žaloba sa týka pozemkov evidovaných v registri „C“ pod parc. č. 1608/20, 1608/6 (cesta) a 1608/19 (parkovisko), a nachádzajúcich sa v k.ú. F. C., ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX. Zo strany žalovaného dochádza, resp. v minulosti dochádzalo, k užívaniu týchto pozemkov bez uzatvorenia akejkoľvek nájomnej zmluvy alebo dohody o užívaní nehnuteľností. Od konca roku 2018 pritom došlo k ukončeniu užívania pozemku registra „C“ parc. č. 1608/20. Následne tento zástupca ústne navrhol, aby na strane žalobcov do konania vstúpilo aj Pozemkové spoločenstvo Luhy Závažná Poruba, ktoré s týmto prístupím vyjadřilo súhlas, keďže nehnuteľnosti, ktoré užíva žalovaný spadajú do jeho majetkovej podstaty a spoločenstvo s nimi hospodári, čím má tak záujem na výsledku tohto sporu, a súčasne pritom tiež ústne navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby v znení jej predkladaného písomného vyhotovenia, v rámci ktorého podania je v písomnej podobe obsiahnutý okrem tohto návrhu na zmenu žaloby aj uvedený návrh na pripustenie vstupu pozemkového spoločenstva. K návrhu na zmenu žaloby došlo z dôvodu uzatvorenia nájomných zmlúv s tretími osobami a zamýšľaným vstupom pozemkového spoločenstva do konania. Následne boli súdu tieto dva procesné návrhy na pojednávaní krátkou cestou predložené v písomnej podobe (v rámci písomného podania zo 6. 12. 2019) spolu s písomným súhlasom Pozemkového spoločenstva Luhy Závažná Poruba so vstupom do konania a splnomocnením tohto pozemkového spoločenstva pre uvedeného zástupcu na zastupovanie v tomto konaní. Zástupca tiež poukázal na skutočnosť, že nie všetci žalobcovia, ktorí vstúpili do konania po zomrelých žalobcoch, sú aktuálne vlastníckmi spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach, čím nie sú aktívne vecne legitimovaní v tomto konaní, a preto by malo byť voči nim konanie zastavené. Vzhľadom na (v priebehu pojednávania) predložený písomný návrh na zmenu žaloby zo 6. 12. 2019, tento zástupca (následne) ústne vyhlásil, že berie späť predchádzajúce dva písomné návrhy na zmenu žaloby z 19. 12. 2016 a z 21. 11. 2017, pričom súčasne predložil súdu toto späťvzatie aj v písomnej podobe. V reakcii na úvodný ústny prednes žalovaného zástupca uviedol, že pozemok registra „C“ parc.č. 1608/20 užíval žalovaný v celom rozsahu, preto nie je potrebné predkladať nejaké geometrické zamerania, či grafické zobrazenia. Vyplývať to má

aj z komunikácie zo žalovaným z roku 2012 (stanovisko k nájomnej zmluve zo 4. 12. 2012), kde sa uvádza, že

účelom nájmu pozemku registra „C“ parc.č. 1608/19 je užívanie pozemku na parkovanie motorových vozidiel firmy KOVUM, na možnosti vjazdu motorových vozidiel do areálu firmy KOVUM, ako aj na umožnenie vchodu do administratívnej budovy firmy KOVUM. Žalovaný používa taktiež aj celú prístupovú cestu a 3. 12. 2018 bola v jeho užívaní aj celý pozemok parc.č. 1608/20. Taktiež aj Spoločný obecný úrad, odbor územného rozhodovania stavebného poriadku v Liptovskom Mikuláši sa 20. 8. 2012 vyjadril, že je zrealizované parkovisko pred firmou KOVUM na pozemku parcely č. 1608/19, ktorá vznikla na základe geometrického plánu predtým. Stavebník pritom zrealizoval stavbu bez stavebného povolenia a na pozemku, ktorého nie je vlastníkom. Takisto podľa stanoviska Spoločného obecného úradu z 29. 7. 2013 vyplýva, že je tam postavené to parkovisko a že ho postavil žalovaný. V záverečnej reči zástupca uviedol, že žalobcovia sú aktívne vecne legitimovaní, pretože že ku dňu podania žaloby boli všetci zapísaní na liste vlastníctva k predmetným parcelám. Takisto títo žalobcovia boli vlastníkmí aj 2 roky späťne od podania žaloby. Predložené fotografie, ktoré sú súčasťou súdneho spisu dokazujú, že žalovaný užíva predmetné nehnuteľnosti, a že nárok žalobcov na uhradenie nájomného je dôvodný.

28. Žalovaný na pojednávaní konanom 6. 12. 2019 v rámci svojho úvodného ústneho prednesu len odkázal na svoje písomné podania z 30. 8. 2016, 7. 2. 2017, 30. 10. 2017, 2. 11. 2017 a 2. 3. 2018, a následne poukázal na to, že súhlas Pozemkového spoločenstva Luhy Závažná Poruba so vstupom do konania je nedostatočný, pretože nebolo súčasne predložené uznesenie výboru tohto pozemkového spoločenstva o udelení mandátu pre pánov I. a N. na vyjadrenie súhlasu za spoločenstvo. Žalovaný vyjadril súhlas so späťvzatím návrhov na zmenu žaloby z 19. 12. 2016 a 21. 11. 2017, pričom poukázal na to, že je to reakcia na jeho vyjadrenia, ktoré prednášal od začiatku konania, že pozemok registra „C“ parc. č. 1608/20 nikdy neužíval. Pokiaľ ide o pozemok, na ktorom je parkovisko, žalovaný uviedol, že bol vtedajším starostom obce požiadaný, aby odstránil skládku na tomto pozemku, avšak nikdy tento priestor neužíval ako parkovisko. Je pravda, že na tom parkovisku je nastriekané slovo KOVUM, ale k tomu pristúpil žalovaný len preto, aby tam neparkovali cudzie kamióny a nerobili tam neporiadok. Žalovaný svojím zamestnancom nikdy nevyhlásil, že tam môžu parkovať, parkujú tam na vlastnú zodpovednosť. Pokiaľ ide o pozemok na ktorom je prístupová cesta, túto cestu nevybudovali žalobcovia, ale bývalá paneláreň, pričom túto cestu využíva ďalších 18 subjektov, ktoré sídli v priemyselnom parku, preto nevidí dôvod, aby mal sám hradiť za celú cestu iba on. Žalovaný bol vždy za dohodu, ale nároky žalobcov boli neúmerné. Žalovaný užíva (a za to jediné je ochotný zaplatiť úhradu) vstup do areálu z cesty o výmere 135 m², žiaľ žalobcovia majú takú predstavu, že je tam cena obvyklého nájmu 1,10 eur za 1 m² / 1 rok, s čím však žalovaný nesúhlasí. Za podstatné však považoval žalovaný to, že 27. 9. 2017 boli žalobcovia súdom vyzvaní, aby presne špecifikovali, doplnili svoje doterajšie tvrdenia, na čo však nijako nereagovali, a preto je potrebné (ako aj vzhľadom na vyššie uvedené) žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Žalovaný v reakcii na úvodný ústny prednes protistrany uviedol, že žaloba bola podaná až 30. 11. 2015, takže v roku 2012 ešte nevedeli, že nejaké pozemkové spoločenstvo bude vlastníkom pozemku, tak sa to parkovisko využívalo, pokiaľ sa žalobcovia nezačali ozývať a od podania žaloby toto parkovisko zamestnanci žalovaného už nevyužívajú. Vnútri areálu žalovaného sú plochy, kde môžu zamestnanci parkovať, a ak tam napriek tomu niektorí parkujú, je to na ich zodpovednosť. Pokiaľ ide o parcelu č. 1608/20 tak túto žalovaný od počiatku neužíval, nikdy ju nepotreboval, nesúvisí totiž s jeho pozemkami. V rámci záverečnej reči navrhol žalovaný žalobu zamietnuť.

29. Súd na pojednávaní konanom 6. 12. 2019 (bez rozhodnutia) zobral na vedomie písomné späťvzatie pôvodných návrhov na pripustenie zmien žaloby z 19. 12. 2016 a 21. 11. 2017, pretože Civilný sporový poriadok neupravuje povinnosť vydať rozhodnutie v prípade späťvzatia návrhu na pripustenie zmeny žaloby.

30. Následne súd vyhlásil uznesenie, ktorým zamietol písomný návrh na pristúpenie ďalšieho subjektu (Pozemkového spoločenstva Luhy Závažná Poruba) do konania na strane žalobcu zo 6. 12. 2019, a následne aj uznesenie, ktorým zamietol písomný návrh na (súvisiacu) zmenu žaloby zo 6. 12. 2019.

31. Návrh na pristúpenie ďalšieho subjektu zo 6. 12. 2019 a návrh na zmenu žaloby zo 6. 12. 2019 boli podané až v priebehu pojednávania konaného 6. 12. 2019. Potom ako boli na pojednávaní vyhlásené uznesenia o zamietnutí týchto procesných návrhov (voči ktorým uzneseniam

nebolo prípustné odvolanie ani sťažnosť) mohol súd pokračovať v konaní (teda nemusel pojednávanie odročiť len kvôli doručeniu písomných vyhotovení týchto vyhlásených uznesení a vyčkávaniu na ich právoplatnosť), nakoľko podľa § 237 CSP je súd viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil (a ak nebolo vyhlásené, len čo ho vydal), a nie ako tomu bolo za účinnosti predchádzajúceho procesného kódexu (§ 171 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) až momentom doručenia jeho písomného vyhotovenia adresátom (viď aj komentár k § 143 CSP, str. 528, rok vydania 2016, NAKLADATELSTVÍ C.H.BECK, autori Števček a kol., kde sa uvádza: „Ak súd zmenu nepripustí, pokračuje v konaní o pôvodnej žalobe. Súd môže pokračovať v konaní po vydaní uznesenia o nepripustení zmeny - § 237 (nie až po právoplatnosti uznesenia, ako to bolo podľa OSP.)“ Písomné vyhotovenia vyhlásených procesných uznesení preto boli stranám sporu doručované až spolu s písomným vyhotovením rozsudku, ktorým je súd takisto viazaný už momentom jeho vyhlásenia.

32. Bolo by tiež porušením zásady hospodárnosti ustanovenej v článku 17 Základných princípov CSP, aby potom ako súd niekoľko rokov čakal na príležitosť vytyčiť pojednávania, len pre procesné návrhy podané na pojednávaní (hoci dovtedy mali žalobcovia dostatok času na ich podanie), ktoré návrhy navyše boli súdom zamietnuté ako nedôvodné, musel súd odročiť toto pojednávanie (na ktorom bol pripravený meritórne rozhodnúť) výlučne kvôli doručeniu písomných vyhotovení vyhlásených procesných uznesení, proti ktorým nie je prípustný žiadny opravný prostriedok, a čakať potom znovu niekoľko rokov na ďalšiu príležitosť uskutočniť pojednávanie (kde by zase nebolo vylúčené, že žalobcovia podajú ďalší procesný návrh.)

33. Pokiaľ ide o dôvody zamietnutia návrhu na pripustenie pristúpenia ďalšieho subjektu zo 6. 12. 2019, súd uvádza, že ust. § 79 CSP neustanovuje dôvody, za splnenia ktorých môže súd vstup ďalšieho účastníka do konania pripustiť. Bude to preto závisieť od úvahy súdu, vzhľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu. Podľa ustálenej judikatúry súd nepripustí vstup ďalšieho účastníka do konania (okrem iného aj vtedy), ak by pripustenie ďalšieho účastníka bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti alebo ak predmet konania nesúvisí s osobou, ktorá má do konania vstúpiť (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 17. 5. 202, sp.zn.: 5 Obo 80/2011, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 4. 2014, sp.zn.: 4 Cdo 206/2013 alebo uznesenie Ústavného súdu SR zo 16. 6. 2011, sp.zn.: I ÚS 239/2011.)

34. V danom prípade sa návrh na pristúpenie ďalšieho subjektu zo 6. 12. 2019 týkal Pozemkového spoločenstva Luhy Závažná Poruba, ktoré malo (podľa tohto návrhu) rozhodovať o hospodárení a užívaní „spoločnej nehnuteľnosti“ vytváranéj (aj) pozemkami, ktoré súvisia s predmetom tohto konania, čím malo mať toto pozemkové spoločenstvo rovnaký právny záujem na vydaní bezdôvodného obohatenia od žalovaného ako žalobcovia.

35. K tomuto návrhu súd predovšetkým uvádza, že pozemkové spoločenstvá podľa zákona č. 97/1963 Z.z. - o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov ako právnické osoby (či už pozemkové spoločenstvá, ktoré zabezpečujú hospodárenie na tzv. spoločnej nehnuteľnosti alebo pozemkové spoločenstvá zabezpečujúce hospodárenie na tzv. spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti), nemajú žiadne (spolu)vlastnícke práva k spravovaným nehnuteľnostiam. Predmetom tohto konania je pritom nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie pozemkov žalovaným počas konkrétne vymedzeného časového obdobia. Takýto nárok je však možné priznať len tým subjektom, ktoré boli (spolu)vlastníkmi predmetných pozemkov práve v tom období, kedy malo zo strany žalovaného dochádzať k neoprávnenému užívaniu pozemkov. Pozemkové spoločenstvo, ktoré by malo podľa návrhu do konania pristúpiť, však podľa zákona č. 97/1963 Z.z. nikdy nemohlo mať (spolu)vlastnícke právo k predmetným pozemkom (či už by vystupovalo ako správca spoločnej nehnuteľnosti alebo správca spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti), a preto už (bez vykonania akéhokoľvek dokazovania) je zjavné, že predmet tohto konania nesúvisí so subjektom, ktorý má do konania pristúpiť, čo je (aj podľa vyššie uvedenej judikatúry) dôvodom na nepripustenie takéhoto subjektu do konania (v súlade s § 79 CSP.)

36. Len na doplnenie súd uvádza, že po vykonaní dokazovania prostredníctvom (neskoršieho, z 10. 7. 2019) výpisu z listu vlastníctva č. XXXX na pozemky registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C. (v spojení so závermi uvedenými v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 16. 1. 2018, sp.zn.: 4Sžr/8/2017, ktorý poukazoval na chyby dovtedajších zápisov v katastri nehnuteľnosti vo vzťahu k celému listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C., kde sa mal nesprávne uvádzať údaj o „spoločnej

nehnutelnosti“, a podľa ktorého bolo správne od vzniku pozemkového spoločenstva hovoriť len o „spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti“, ktorú chybu následne kataster aj napravil - ako to vyplýva z neskoršieho výpisu z tohto listu vlastníctva), a vlastne aj zo samotnej zmluvy zakladajúcej PS Luhy bolo možné upresniť (aj keď to vzhľadom na vyššie uvedené ani nie je až tak podstatné), že pozemkové spoločenstvo bolo od počiatku zriadené na správu tzv. „spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti“ (a nie „spoločnej nehnuteľnosti“ ako sa nesprávne uvádza v návrhu na pripustenie ďalšieho subjektu zo 6. 12. 2019, resp. ako je to uvedené v skorších výpisoch z katastra nehnuteľností, akým je aj výpis z listu vlastníctva č. XXXX z 26. 11. 2015.)

37. Avšak, po vykonaní dokazovania (aj obsahom prílohy č. 1 (nedatovanej) zmluvy zakladajúcej toto pozemkové spoločenstvo (na ktorú prílohu odkazuje článok IV. bod 1. zmluvy), má (z pozemkov evidovaných na liste vlastníctva č. 2038, k.ú. Závažná Poruba) spoločne obhospodarovanú nehnuteľnosť spravovanú týmto pozemkovým spoločenstvom vytvárať len (zostatok) parcely registra „E“ parc. č. 1276/501 (existujúci po vyčlenení „C“ parcel 1608/6, 1608/19 a 1608/20 - to vyplýva z času vzniku tohto spoločenstva, ktorý nemohol predchádzať roku 2013, keďže vzniklo podľa zákona č. 97/2013) a jedna „C“ parcela č. 1605/7, a teda nie aj pozemky registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, hoci tieto parcely v čase založenia pozemkového spoločenstva už existovali a boli aj evidované v registri „C“ katastra nehnuteľností (ako to vyplýva z č.l. 116 až 118.) Na základe tohto dôkazu je tak možné vyvrátiť správnosť údajov katastra o tom, že parcely pod č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20 sú súčasťou spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti (ako sa to uvádza vo výpise z listu vlastníctva č. XXXX z 10. 7. 2019.) Podľa rozhodnutia zverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod č. 86/2001 sa totiž súd môže odchýliť od stavu zapísaného v katastri nehnuteľností, keďže podľa § 70 katastrálneho zákona sú údaje katastra hodnoverné, kým nie je preukázaný opak (dôkazom opaku.) Opak bol preukázaný prílohou č. 1 zmluvy zakladajúcej pozemkové spoločenstvo, a za týchto okolností možno o to viac konštatovať, že uvedené pozemkové spoločenstvo nesúvisí s predmetom tohto konania. Na rozhodnutie o zamietnutí návrhu na pripustenie ďalšieho subjektu však postačuje už to, čo bolo uvedené v predchádzajúcom odseku.

38. Ďalším dôvodom pre nepripustenie tohto pozemkového spoločenstva do konania podľa § 79 CSP (aj v súlade s vyššie uvádzanou judikatúrou) bola skutočnosť, že jeho pristúpenie by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti (čl. 17 Základných princípov CSP.) Návrh na pristúpenie ďalšieho subjektu bol podaný v rámci úvodného ústneho prednesu na pojednávaní, pričom ak by súd po skončení úvodných prednesov strán (kedy by mal rozhodnúť o podanom návrhu), tomuto návrhu vyhovel, musel by (vzhľadom na obsah súčasne podaného návrhu na zmenu žaloby a vzhľadom na to, že konanie bolo začaté pred 1. 7. 2016, čo znamená, že podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku v ňom súd nemôže uplatňovať sudcovskú koncentráciu, keďže jej uplatnenie je vždy logicky v neprospech niektorej zo strán sporu), vyhovieť aj prípadným ďalším prostriedkom procesného útoku predneseným novým subjektom v ďalšom priebehu pojednávania (do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania), na ktoré by mal zase právo reagovať (v záujme zachovania rovnosti zbraní) novými prostriedkami procesnej obrany žalovaný, čo by nakoniec mohlo viesť aj k odročeniu pojednávania. Sudcovskú koncentráciu by tu síce nebolo možné uplatniť ani voči ostatným stranám sporu, teda aj za situácie, ak by ďalší subjekt nepristúpil, ale v prípade pribratia nového subjektu (pozemkového spoločenstva), by pravdepodobnosť nových prostriedkov procesného útoku (aj vzhľadom na charakter tohto subjektu) bola omnoho vyššia ako u dovtedajších žalobcov, ktorý už mali mnohokrát príležitosť sa vyjadriť (a aj ju bohato využili.) Súd síce v čase vyhlasovania rozhodnutia o návrhu na pripustenie ďalšieho subjektu nemohol s určitosťou vedieť, či k takémuto vývoju, ktorý bude mať za následok potrebu odročenia pojednávania dôjde, avšak pri zvažovaní možného vývoja, bolo rozumné sa takéhoto scenára obávať (obzvlášť za osobitných okolností daných vysokým počtom účastníkov a z neho vyplývajúcich dôsledkov), a preto táto okolnosť musela byť zohľadnená pri rozhodovaní o pripustení vstupu ďalšieho subjektu do konania.

39. Rozhodnutím o zamietnutí pripustenia ďalšieho subjektu pritom nebolo pozemkové spoločenstvo nijako dotknuté na jeho práve domáhať sa súdnej ochrany v inom konaní (na základe osobitnej žaloby.)

40. Navyše, súd nepripustí pristúpenie ďalšieho žalobcu do konania aj vtedy, ak je zrejmé, že doterajší žalobca už v dobe začatia konania nebol aktívne vecne legitimovaný, a že návrhom na pristúpenie ďalšieho účastníka žalobca obchádza inštitút zámery (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho

súdu Českej republiky sp.zn.: 22 Cdo 3838/2010.) V danom prípade je prítom z návrhu na pripustenie zmeny žaloby (podaného súčasne s návrhom na pripustenie ďalšieho subjektu) zjavné, že žalobcovia, ktorí tento návrh podali, chcú (pre obdobie od vzniku pozemkového spoločenstva do pojednávania) zhojiť (domnelý) nedostatok (svojej) aktívnej vecnej legitímácie, keď pre toto obdobie navrhli na miesto pôvodných žalobcov zobrať do konania pozemkové spoločenstvo. Nie je vôbec podstatné, že tento (ich) právny názor, ktorý ich priviedol k podaniu návrhu na pripustenie ďalšieho subjektu nie je správny (keďže pozemkové spoločenstvo v tomto konaní nikdy nemohlo mať aktívnu vecnú legitímáciu, či už by spravovalo spoločnú nehnuteľnosť alebo spoločne obhospodarovanú nehnuteľnosť, ale mohlo by v tomto konaní podľa § 16 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách vystupovať iba ako zákonný zástupca členov spoločenstva, ktorí jediní by titulom svojho spoluvlastníckeho práva mohli mať aktívnu vecnú legitímáciu, a ktorý zákonný zástupca by potom za nich konal prostredníctvom svojho výboru), ale podstatný je zrejmy úmysel týchto žalobcov vyplývajúci z podaného návrhu na pripustenie ďalšieho subjektu, ktorý zjavne podali len preto, aby odstránili svoju (domnelú) chybu z predchádzajúcich podaní, keď neskôr dospeli k záveru, že im nesvedčí aktívna vecná legitímácia.

41. Pokiaľ ide o dôvody zamietnutia (súvisiaceho) návrhu na pripustenie zmeny žaloby zo 6. 12. 2019, súd uvádza, že vzhľadom na nepripustenie pristúpenia ďalšieho subjektu do konania (pozemkového spoločenstva), logicky nebolo možné ani pripustiť navrhovanú zmenu žaloby, v zmysle ktorej sa žiadalo priznať nároky predovšetkým tomuto subjektu. Avšak, ak by aj bol tento ďalší subjekt pripustený do konania, nebolo by možné pripustiť navrhovanú zmenu žaloby, pretože výsledky doterajšieho konania (existujúce dôkazy a ich predbežné hodnotenie súdom pri príprave na pojednávanie) minimálne pre obdobie od vzniku pozemkového spoločenstva do decembra 2015 by nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. Otázka pripustenia ďalšieho subjektu má byť totiž zvažovaná aj z hľadiska dodržania zásady hospodárnosti. Pritom aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu zverejneného pod č. 52/2012 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR (ZSP 49/2007) úvaha súdu, či výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a je výsledkom vnútorného presvedčenia súdu a jeho myšlienkového postupu.

42. Ako už bolo vyššie bližšie vysvetlené, súd nakoniec v tomto konaní neuplatnil sudcovskú koncentráciu podľa § 153 CSP (voči žiadnej zo strán sporu), pričom na zistenie (relevantného) skutkového stavu vykonal na pojednávaní nasledovné dokazovanie.

43. Zo (žalobcami predloženého) výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš vyhotoveného 26. 11. 2015 vyplynulo, že sa na ňom v rámci ČASTI A : Majetková podstata nachádzajú pozemky registra „C“ parc. č. 1398/3, 1498/8, 1499, 1585/1 a 1605/7 a pozemok registra „E“ parc. č. 1276/501, ktoré majú (podľa poznámky na prvej strane hore tohto listu vlastníctva) vytvárať „spoločnú nehnuteľnosť podľa zákona č. 97/2013 Z.z.“. Na tomto liste vlastníctva teda pozemky registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš nie sú vôbec uvedené. Na konci tohto listu vlastníctva v časti „Iné údaje“ je poznámka, že nehnuteľnosti z k.ú. F. C., ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX tvoria (spolu s inými pozemkami) spoločnú nehnuteľnosť Pozemkového spoločenstva Luhy Závažná Poruba, so sídlom Hlavná 135, Závažná poruba.

44. Zo (žalovaným predložených) výpisov z katastra nehnuteľností z 3. 2. 2017 (na č.l. 116 až 118 spisu) súd zistil, že pozemky (parcely) registra „C“ parc. č. 1608/20, 1608/19 a 1608/6 boli v tom čase evidované v registri „C“ katastra nehnuteľností a na katastrálnej mape, v k.ú. F. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš, s poznámkou, že list vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam nie je založený.

45. Z čiernobielych fotografií na č.l. 133 a 134 spisu mal súd preukázanú existenciu (časti) povrchu parkoviska, kde na jednotlivých parkovacích miestach je na dlažbe bielou farbou opakovane napísané slovo „KOVUM“, pričom v pozadí sa nachádza biely plot a stena budovy s nápisom „AUTOUMYVÁRKA“.

46. Z (ex offu súdom pre účely rozhodnutia podľa § 63 ods. 2 CSP obstaraného) uznesenia tunajšieho súdu zo 14. 2. 2017, sp.zn.: 4D/326/2016, Dnot 187/2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. 2. 2017 vyplynulo, že predmetom dedičského konania po (v priebehu konania)

zomrelej žalobkyni I. I., nar. XX. X. XXXX nebolo žiadne právo (pohľadávka) na vydanie bezdôvodného obohatenia a ani spoluvlastnícke práva k pozemkom registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F.T. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš. Predmetom dedenia bola len zostatková časť parcely registra „E“ parc. č. 1276/501, k.ú. F. C. (po vyčlenení pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C..)

47. Z (ex offa súdom pre účely rozhodnutia podľa § 63 ods. 2 CSP obstaraného) uznesenia tunajšieho súdu z 20. 12. 2016, sp.zn.: 5D/390/2016, D/not. 120/2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. 1. 2017 vyplynulo, že predmetom dedičského konania po (v priebehu konania) zomrelom žalobcovi N. N., nar. XX. X. XXXX nebolo žiadne právo (pohľadávka) na vydanie bezdôvodného obohatenia a ani spoluvlastnícke práva k pozemkom registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F.T. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš. Predmetom dedenia bola len zostatková časť parcely registra „E“ parc. č. 1276/501, k.ú. F. C. (po vyčlenení pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C..)

48. Z (ex offa súdom pre účely rozhodnutia podľa § 63 ods. 2 CSP obstaraného) uznesenia o dedičstve tunajšieho súdu z 3. 10. 2017, sp.zn.: 4D/84/2017, Dnot. 83/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19. 10. 2017 vyplynulo, že predmetom dedičského konania po (v priebehu konania) zomrelej žalobkyni J. I., nar. X. X. XXXX nebolo žiadne právo (pohľadávka) na vydanie bezdôvodného obohatenia a ani spoluvlastnícke práva k pozemkom registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F.T. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš. Predmetom dedenia bola len zostatková časť parcely registra „E“ parc. č. 1276/501, k.ú. F. C. (po vyčlenení pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C..) Predmetom dedenia bola len zostatková časť parcely registra „E“ parc. č. 1276/501, k.ú. F. C. (po vyčlenení pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C..)

49. Z (ex offa súdom pre účely rozhodnutia podľa § 63 ods. 2 CSP obstaraného) uznesenia o dedičstve tunajšieho súdu z 19. 10. 2017, sp.zn.: 5D/260/2018, Dnot. 78/2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19. 10. 2018 vyplynulo, že predmetom dedičského konania po (v priebehu konania) zomrelej žalobkyni Z. Y., nar. XX. X. XXXX nebolo žiadne právo (pohľadávka) na vydanie bezdôvodného obohatenia a ani spoluvlastnícke práva k pozemkom registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F.T. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš. Predmetom dedenia bola len zostatková časť parcely registra „E“ parc. č. 1276/501, k.ú. F. C. (po vyčlenení pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C..)

50. Z (ex offa súdom pre účely rozhodnutia podľa § 63 ods. 2 CSP obstaraného) uznesenia tunajšieho súdu z 13. 12. 2018, sp.zn.: 5D/458/2018, Dnot 270/2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13. 12. 2018 vyplynulo, že predmetom dedičského konania po (v priebehu konania) zomrelom žalobcovi I. Y., nar. XX. XX. XXXX nebolo žiadne právo (pohľadávka) na vydanie bezdôvodného obohatenia a ani spoluvlastnícke práva k pozemkom registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F.T. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš. Predmetom dedenia bola len zostatková časť parcely registra „E“ parc. č. 1276/501, k.ú. F. C. (po vyčlenení pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C..)

51. Z (ex offa súdom pre účely rozhodnutia podľa § 63 ods. 2 CSP obstaraného) uznesenia o dedičstve tunajšieho súdu z 11. 6. 2019, sp.zn.: 5D/83/2019, D/not. 58/2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. 6. 2019 vyplynulo, že predmetom dedičského konania po (v priebehu konania) zomrelej žalobkyni Z. G., nar. XX. X. XXXX nebolo žiadne právo (pohľadávka) na vydanie bezdôvodného obohatenia a ani spoluvlastnícke práva k pozemkom registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F.T. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš. Predmetom dedenia dokonca nebola ani len zostatková časť parcely registra „E“ parc. č. 1276/501, k.ú. F. C. (po vyčlenení pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C..)

52. Z (ex offa podľa § 185 ods. 2 CSP súdom obstaraného) výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš vyhotoveného 10. 7. 2019 vyplynulo, že sa na ňom v rámci ČASTI A : Majetková podstata (už) nachádzajú pozemky registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba, okres Liptovský Mikuláš. Na tomto výpise z listu vlastníctva sú tiež uvedené pozemky registra „C“ parc. č. 1396/9, 1398/3, 1498/8,

1498/9, 1499, 1585/1, 1605/7, ako aj pozemok registra „E“ parc. č. 1276/501, ktoré majú vytvárať „spoločnú nehnuteľnosť podľa zákona č. 97/2013 Z.z.“. Na konci tohto listu vlastníctva v časti „Iné údaje“ je poznámka, podľa ktorej nehnuteľnosti zapísané na tomto liste vlastníctva tvoria spoločne obhospodarovanú nehnuteľnosť patriacu do majetkovej podstaty Pozemkového spoločenstva Luhy Závažná Poruba.

53. Z (ex offa podľa § 185 ods. 2 CSP súdom obstaranej) písomnej odpovede Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálneho odboru z 26. 7. 2019 mal súd preukázané, že parcely registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C. boli zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C. 11. 1. 2019, na základe nájomnej zmluvy č. 03/2018 zaevidovanej pod č. konania N3/2019.

54. Z (ex offa podľa § 185 ods. 2 CSP súdom obstaraného - z katastra nehnuteľností) geometrického plánu č. 40003337-26/2010 vyhotoveného 12. 5. 2010 geodetom a kartografom V. N. H. a úradne overeného Správou katastra Liptovský Mikuláš 17. 5. 2010 (vrátane jeho príloh) vyplynulo, že pozemky registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba vznikli (v celom svojom plošnom rozsahu) vyčlenením z (častí) pozemku registra „E“ parc. č. 1276/501, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba.

55. Z (ex offa podľa § 185 ods. 2 CSP súdom obstaranej - z verejného zoznamu, a tiež pre účely rozhodnutia o návrhu na pripustenie zmeny ďalšieho subjektu zo 6. 12. 2019 na overenie procesnej subjektivity tohto subjektu ex offa obstaranej) listiny označenej ako : „Zmluva PS Luhy - Zmluva o pozemkovom spoločenstve vlastníkov spoločne obhospodarovovaných nehnuteľností v zmysle § 5 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách“ (bez uvedenia dátumu jej spísania) súd zistil, že členmi tohto spoločenstva sú všetci vlastníci spoločne obhospodarovovaných nehnuteľností uvedených v prílohe č. 1 tejto zmluvy (viď čl. IV. bod 1. zmluvy.) Z prílohy č. 1 tejto zmluvy vyplýva, že pozemky registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20 nie sú zahrnuté do spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti, ktorá má byť spravovaná týmto pozemkovým spoločenstvom. Podľa bodu 1. tejto prílohy č. 1 sú z pozemkov, ktoré sú evidované v katastrálnom území F. C. na liste vlastníctva č. XXXX v zozname uvedené ako súčasť tzv. spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti, ktorá je predmetom správy tohto spoločenstva len parcela registra „C“ parc. č. 1605/7 a parcela registra „E“ parc. č. 1276/501 (v čase vzniku tohto pozemkového spoločenstva, ktorý napriek neuvedeniu dátumu spísania tejto zmluvy, musel byť vzhľadom na prijatia zákona č. 97/2013 Z.z. podľa ktorého bolo toto spoločenstvo zriadené, najskôr niekedy v roku 2013, kedy už parcely registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20 existovali a napriek tomu neboli zahrnuté do tejto prílohy č. 1.)

56. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil, pričom aplikoval najmä nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

57. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

58. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

59. Podľa § 456, prvej vety OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

60. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

61. Podľa § 137 ods. 1 OZ podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

62. Podľa § 139 ods. 1 OZ z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

63. Podľa § 513 OZ ak je dlžník zaviazaný na rovnaké plnenie niekoľkým veriteľom, ktorí sú podľa zákona, podľa rozhodnutia súdu alebo podľa zmluvy voči nemu oprávnení spoločne a nerozdielne, môže ktokoľvek z veriteľov žiadať celé plnenie a dlžník je povinný splniť v celom rozsahu tomu, kto o plnenie požiada prvý.

64. Podľa § 119 ods. 2 OZ nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom.

65. Podľa § 120 ods. 1 OZ súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila.

66. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

67. Súd žalobu v tejto veci zamietol z viacerých dôvodov.

68. Zo žaloby z 26. 11. 2015 (v spojení so späťvzatím návrhov na zmenu žaloby z 19. 12. 2016 a 21. 11. 2017, ako aj v spojení s uznesením tunajšieho súdu o zamietnutí návrhu na zmenu žaloby zo 6. 12. 2019) vyplýva, že predmetom konania bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého na strane žalovaného v dôsledku neoprávneného užívania pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba (ktoré pozemky vznikli na základe overeného geometrického plánu vyčlenením z častí pozemku registra „E“ parc. č. 1276/501, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba), k čomu malo dochádzať v období od decembra 2013 do decembra 2015.

69. Vo všeobecnosti je žaloba (spolu)vlastníka o vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého v dôsledku užívania jeho pozemku inou osobou (ktorá súčasne nie je spoluvlastníkom) bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 OZ) prípustná, pretože aj užívanie pozemku má svoju majetkovú hodnotu. Obohatenie, ktoré spočíva v užívaní cudzieho pozemku, nie je možné vrátiť v naturálnej podobe, pretože spočívalo vo výkonoch, a preto (podľa § 458 ods. 1 OZ) musí byť (spolu)vlastníkovi poskytnutá peňažná náhrada vo výške nájomného obvykle uhrádzaného v danom mieste a čase za užívanie obdobného predmetu nájmu na základe nájomných zmlúv (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. 11. 2008, sp.zn.: 30 Cdo 4713/2007.)

70. Takúto žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia však nielenže nemusia podať všetci spoluvlastníci spoločnej veci (pozemku), ale dokonca ani len taký počet spoluvlastníkov, ktorých úhrn podielov by predstavoval nadpolovičnú väčšinu zo všetkých podielov na spoločnej veci (ako sa mylne domnievali žalobcovia v rámci žaloby.) Žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia by za celú spoločnú vec mohol podať aj len jeden spoluvlastník. Bez ohľadu na veľkosť svojho podielu môže ktorýkoľvek zo solidárne oprávnených spoluvlastníkov (§ 139 ods. 1 OZ) požadovať od tretích osôb celé plnenie týkajúce sa spoločnej veci, teda nielen časť pomerne na neho pripadajúcu podľa výšky jeho spoluvlastníckeho podielu (§ 513 OZ.) Spoluvlastník, ktorý by takto sám prijal celé plnenie od tretej osoby by však bol následne povinný vysporiadať sa s ostatnými spoluvlastníkmi spoločnej veci. Dlžník by sa však plnením jednému zo spoluvlastníkov zbavil svojho záväzku aj voči všetkým ostatným spoluvlastníkom. Uvedené závery vyplývajú jednak z § 139 ods. 1 OZ v spojení s § 513 OZ, a vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia týkajúceho sa spoločnej veci ho výslovne potvrdzuje aj judikatúra (viď rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. 11. 2008, sp.zn.: 30 Cdo 4713/2007, kde sa uvádza, že : „Nie je preto správny názor odvolacieho súdu, že ak je žalobca podielovým spoluvlastníkom ideálnej 1/2 nehnuteľnosti, má právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia len z jednej polovice“.)

71. V tejto veci si (v žalobe) uplatnilo nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia až 85 (vtedajších) žalobcov, pričom výška uplatnenej sumy mala podľa nich zodpovedať úhrnnému rozsahu ich spoluvlastníckych podielov. Miesto týchto 85 spoluvlastníkov však rovnako mohol podať žalobu aj len jeden z nich, a v prípade ak by v konaní uspel, mohol by sa o vysúdenú sumu podeliť s ostatnými 84 spoluvlastníkmi podľa výšky ich podielov. Žalobcovia však zjavne vychádzajúci z mylného právneho názoru, že pri žalobe musia mať nadpolovičnú väčšinu všetkých podielov, si zvolili procesne

značne komplikovanejšiu cestu, a preto museli počítať s tým, že toto konanie (pre opakované čakanie na výsledky dedičských konaní po zomrelých žalobcoch) nebude možné skončiť v rozumnom čase. Za takéto predlžovanie konania však nenesie súd žiadnu zodpovednosť, keďže takýto následok bol výlučne dôsledkom rozhodnutia žalobcov žalovať svoj nárok v tak vysokom počte, ktoré rozhodnutie musel súd rešpektovať. Čím dlhšie však toto konanie bude trvať (konanie končí až právoplatnosťou rozsudku), tým viac sa aj bude zvyšovať pravdepodobnosť, že (za danej zákonnej procesnej úpravy) sa nebude dať skončiť, keďže po každom zomrelom žalobcovi (vzhľadom na okolnosti prípadu) vstupuje na jeho miesto až niekoľko právnych nástupcov, ktorí rozširujú už i tak dosť vysoký počet žalobcov.

72. Podľa § 456, prvej vety OZ sa musí predmet bezdôvodného obohatenia vydať tomu, na úkor koho sa získal, teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia má ten, na úkor koho sa predmet bezdôvodného obohatenia získal. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, teda povinnosť na vydanie bezdôvodného obohatenia má ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí. Z bezdôvodného obohatenia vzniká záväzkovo-právny (obligačný) vzťah medzi osobou, na úkor ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu (oprávnenou na vydanie bezdôvodného obohatenia) a osobou, ktorá sa na úkor iného bezdôvodne obohatila (povinnou na vydanie bezdôvodného obohatenia.)

73. Vzhľadom na uvedené by tak mali mať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého v dôsledku neoprávneného užívania pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. Závažná Poruba žalovaným v období od decembra 2013 do decembra 2015 len tí žalobcovia, ktorí boli v tomto období (od decembra 2013 do decembra 2015) preukázateľne (spolu)vlastníkmi uvedených pozemkov, keďže len o takýchto žalobcoch by bolo možné povedať, že na ich úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu.) Ak by bol niektorý zo žalobcov spoluvlastníkom týchto pozemkov mimo obdobia od decembra 2013 do decembra 2015 (napr. ak by bol ich spoluvlastníkom len v roku 2012 alebo v roku 2016), tak by potom nebolo možné povedať, že v (pre toto konanie) rozhodujúcom období od decembra 2013 do decembra 2015 došlo v dôsledku neoprávneného užívania pozemkov k bezdôvodnému obohateniu na jeho úkor, pretože vtedy nebol spoluvlastník týchto pozemkov. Správnosť takéhto výkladu nepriamo potvrdzuje aj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10. 7. 2018, sp.zn.: 6Co/59/2018, v ktorom tento odvolací súd priznal žalobcovi, ktorý predtým ako predávajúci uzatvoril zmluvu o predaji svojho pozemku so žalovaným ako kupujúcim (čím sa žalovaný stal novým vlastníkom pozemku) právo (hoci už žalobca v čase vyhlásenia rozsudku nebol vlastníkom pozemku) uplatňovať si voči žalovanému (hoci už aktuálnemu vlastníkovi pozemku) nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie pred uzatvorením kúpnej zmluvy, kedy ešte žalovaný nebol vlastníkom pozemku a užíval pozemok bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Rozhodujúce je teda z hľadiska aktívnej vecnej legitímácie na vydanie bezdôvodného obohatenia vlastníctvo pozemku v tom období, ktorého sa má neoprávnené užívanie týkať.

74. Žiaden z (aktuálnych, či minulých) žalobcov však neoznačil (nenavrhol) dôkaz na preukázanie skutočnosti, že bol spoluvlastníkom pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba v (pre toto konanie) rozhodujúcom období od decembra 2013 do decembra 2015, teda dôkaz, ktorý by preukazoval jeho aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní, a (aj) preto súd podľa § 456, prvej vety OZ zamietol žalobu.

75. Žalobcovia spolu so žalobou z 26. 11. 2016 predložili ako dôkaz o svojej aktívnej vecnej legitímácii len výpis z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba z 26. 11. 2015, na ktorom však tieto tri „C“ parcely nie sú vôbec uvedené. Na predloženej liste vlastníctva č. XXXX sa však predmetné tri „C“ parcely vlastne ani nemohli nachádzať, keďže k dátumu vyhotovenia tohto listu vlastníctva (k 26. 11. 2015) k pozemkom parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20 (ktoré pozemky už boli na základe správou katastra overeného geometrického plánu vyčlenené z pôvodnej „E“ parcely č. 1276/501 a boli evidované v registri „C“ katastra nehnuteľností pod pridelenými parcelnými číslami a na katastrálnej mape) ešte neboli v katastri nehnuteľností založené listy vlastníctva (kataster teda ešte neevidoval vlastnícke vzťahy k týmto novovzniknutým parcelám.) Nezaloženie listov vlastníctva k týmto trom parcelám v uvedenom čase vyplýva jednak zo žalovaným predložených výpisov z katastra nehnuteľností na tieto parcely z 3. 2. 2017 (viď č.l. 116 až 118), a jednak aj z vyžadanej správy Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálneho odboru z 26. 7. 2019 (viď č.l. 465), podľa ktorej došlo k zapísaniu týchto troch „C“ parcel na list vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C. až 11. 1. 2019 (na základe nájomnej zmluvy č. 03/2018 zaevidovanej pod č. k. V3/2019.) Žalobcovia teda ani nemohli predložiť výpisy z listov

vlastníctva na uvedené tri „C“ pozemky za obdobie od decembra 2013 do decembra 2015. A preto ani súd nemohol „pomôcť“ žalobcom v rámci výnimočného postupu podľa § 185 ods. 2 CSP a ex offo obstarat' dôkazy o ich aktívnej vecnej legitímácii vyžiadanim listov vlastníctva pre obdobie od decembra 2013 do decembra 2015, keďže tieto neexistovali. Žalobcovia však pritom neoznačili ani žiadne iné dôkazy (než výpisy z verejných registrov) na preukázanie svojho spoluvlastníctva k predmetným „C“ pozemkom v období od decembra 2013 do decembra 2015.

76. Podľa geometrického plánu č. 40003337-26/2010 z 12. 5. 2010 vyhotoveného geodetom a kartografom V. N. H., úradne overeným Správou katastra Liptovský Mikuláš 17. 5. 2010 pod č. 428/2010, k.ú. F. C., obec Závažná Poruba (v spojení aj s jeho tabuľkovou časťou, kde sa v časti zmeny - stav právny uvádza, že každá z parcel registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20 vznikla „od parcely č. 1276/501“) došlo k vyčleneniu (vzniku) týchto troch „C“ parcel v priebehu roku 2010, t.j. viac ako tri roky pred začiatkom plynutia pre toto konanie rozhodujúceho obdobia (december 2013.) V tejto súvislosti treba povedať, že hoci nebolo možné obstarat' výpisy z katastra nehnuteľností, ktoré by preukazovali spoluvlastnícke práva žalobcov k predmetným „C“ pozemkom v rozhodujúcom období od decembra 2013 do decembra 2015, neznamená to ešte, že by v tomto období uvedené pozemky (objektívne) nemohli mať svojich spoluvlastníkov, pretože pokiaľ tieto „C“ parcely vznikli (v celom svojom plošnom rozsahu) z pôvodnej „E“ parcely č. 1276/501 (čo vyplýva z overeného geometrického plánu č. 40003337-26/2010 označeného v žalobe, ktorý následne zabezpečil súd z katastra nehnuteľností - viď č.l. 466), tak v dôsledku existencie podielového spoluvlastníctva k pôvodnej „E“ parcele (a ideálneho charakteru jeho spoluvlastníckych podielov - § 137 ods. 1 OZ), na základe čoho má každý spoluvlastník rovnaký podiel ako na celej veci, tak aj na každej jej reálnej časti, pričom súčasne žiadna reálna časť nepatrí do jeho výlučného vlastníctva (viď aj rozs. Krajského súdu v Bratislave zo 14. 2. 2018, sp.zn.: 7Co/308/2017), bolo možné za spoluvlastníkov vyčlenených pozemkov registra „C“ parc. č. 1608/6, 1608/19 a 1608/20 (avšak len k momentu ich vzniku = vyčleneniu z pôvodnej „E“ parcely) považovať tých žalobcov, ktorí boli spoluvlastníkmi (a v takých istých podieloch) pôvodnej parcely „E“ parc. č. 1276/501. Avšak ani táto skutočnosť nemohla nič zmeniť na závere súdu o nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie, pretože ani prípadný (či už žalobcami alebo ex offo súdom podľa § 185 ods. 2 CSP obstaraný) výpis z listu vlastníctva na pôvodnú parcelu „E“ parc. č. 1276/501 platný k momentu vyčlenenia predmetných „C“ parcel z pôvodnej „E“ parcely, by nepreukázal, že žalobcovia boli aj v rozhodujúcom v období od decembra 2013 do decembra 2015 spoluvlastníkmi týchto pozemkov (navyše aj v podieloch, na základe ktorých si v úhrne uplatňujú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia), ale preukazoval by len spoluvlastníctvo k týmto trom „C“ pozemkom k momentu ich vzniku. Od vzniku týchto pozemkov v roku 2010 do začatia plynutia rozhodného obdobia (v decembri 2013) však mohlo dôjsť k zmenám v (objektívnych, ale ešte neevidovaných) spoluvlastníckych vzťahoch k týmto pozemkom (najmä s prihliadnutím na vysoký počet spoluvlastníkov a skutočnosť, že išlo o dobu viac ako troch rokov), a to najmä na základe takých právnych dôvodov, kde zápis v katastri nehnuteľností nie je podmienkou pre objektívne nadobudnutie spoluvlastníckeho práva k pozemku (napr. vydržanie.) Spoluvlastníci týchto troch pozemkov v rozhodujúcom období (od decembra 2013 do decembra 2015) tak mohli byť odlišní od spoluvlastníkov v čase vzniku (vyčlenenia) týchto troch „C“ pozemkov z pôvodnej „E“ parcely. Samozrejme k zmenám v objektívnych spoluvlastníckych vzťahoch k pozemkom mohlo dochádzať ešte aj v priebehu plynutia obdobia od decembra 2013 do decembra 2015, pričom žalobcovia tiež nepreukázali nemennosť svojich spoluvlastníckych podielov v priebehu celého tohto obdobia.

77. Keďže žiaden z výpisov z verejného registra by nebol spôsobilý preukázať aktívnu vecnú legitímáciu žalobcov pre rozhodujúce obdobie od decembra 2013 do decembra 2015, nebol ani dôvod, aby súd ex offo podľa § 185 ods. 2 CSP obstarával nejaké výpisy z verejných registrov (za žalobcov.) Vzhľadom na to, že žalobcami neboli označené žiadne iné dôkazy (okrem výpisu z listu vlastníctva č. 2038 z 26. 11. 2015), ktoré by preukazovali, že boli vlastníkami týchto troch „C“ pozemkov v rozhodujúcom období od decembra 2013 do decembra 2015, pričom súd (s výnimkami podľa § 185 ods. 1 a ods. 2 CSP) nemôže vykonávať dokazovanie ex offo, bolo možné mať za to, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno ohľadne svojej aktívnej vecnej legitímácie k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za rozhodné obdobie.

78. Žalobca je povinný uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojej aktívnej vecnej legitímácie (viď aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 7. 12. 2017, sp.zn.: 19Co/315/2017 alebo Krajského súdu v Trnave z 30. 4. 2013, sp.zn.: 9Co/229/2012.) Súd skúma vecnú legitímáciu vždy aj bez návrhu, teda aj ak ju protistrana nenamieta (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

z 29. 6. 2010, sp.zn.: 2 Cdo 205/2009, resp. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. 12. 2017, sp.zn.: I. ÚS 407/2016.)

79. Súd nemohol priznať žalobcom uplatnený nárok, ak vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii neunesli dôkazné bremeno, a to ani v prípade, ak bolo unesenie dôkazného bremena objektívne sťažené. Súd proste nemohol (rozsudkom) vyhovieť žalobe len na základe nepreukázaných skutkových tvrdení žalobcov, ktoré navyše boli žalovaným popreté, keďže tento absenciu aktívnej vecnej legitímácie (s poukazom na to, že nie sú založené listy vlastníctva k trom „C“ pozemkom) vo svojej duplike zo 7. 2. 2017 výslovne namietal (a predložil v tomto smere aj dôkazy - vid' čl. 116 až 118.)

80. Súd pri tom dodáva, že v danom prípade by žalovaný ani nemusel nič poprieť, pretože podľa § 470 ods. 2, druhej vety CSP v konaniach začatých pred 1. 7. 2016, t.j. pred účinnosťou CSP (akým je aj toto konanie) nemohol uplatniť ustanovenia § 151 CSP o následkoch nepopretia skutkových tvrdení protistrany (žalobcov), pretože v danom prípade by to bolo zjavne v neprospech strany žalovaného. Tento právny záver potvrdzuje aj tunajší odvolací súd v uznesení Krajského súdu v Žiline z 31. 1. 2019, sp.zn.: 9Co/287/2018.

81. Len na okraj súd uvádza, že rovnaký záver o neunesení dôkazného bremena ohľadne aktívnej vecnej legitímácie (ako pri rozhodnom období od decembra 2013 do decembra 2015) by sa týkal aj obdobia od decembra 2015 do decembra 2016 a tiež obdobia od decembra 2016 do októbra 2017, ktoré boli (pôvodne) žalobcami navrhované na pripustenie do rámca predmetu konania v návrhoch na zmenu žaloby, ktorých neskoršie späťvzatie zobral súd na vedomie, pretože ani tu by žalobcovia (analogicky) neunesli dôkazné bremeno o tom, že boli v týchto obdobiach spoluvlastníkmi predmetných pozemkov, keďže k zápisu týchto pozemkov na list vlastníctva č. XXXX došlo až k 11. 1. 2019.

82. Žalobcovia však (do predbežného právneho posúdenia veci, ktoré musel súd podľa § 181 ods. 2 CSP poskytnúť stranám sporu na pojednávaní konanom 6. 12. 2019) ani len netvrdili, že boli spoluvlastníkmi týchto troch „C“ pozemkov v rozhodujúcom období (od decembra 2013 do decembra 2015), pretože v žalobe len tvrdili, že „sú“ (prítomný čas) spoluvlastníkmi týchto pozemkov, teda že sú nimi k momentu spísania žaloby z 26. 11. 2015 (čo bol okamih na konci rozhodujúceho obdobia.), Preto by (dovtedy) bolo možné uvažovať aj o neunesení bremena tvrdenia (vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii) zo strany žalobcov. Po predbežnom právnom posúdení prednesenom súdom na pojednávaní 6. 12. 2019 však už žalobcovia „inštruovaní“ týmto posúdením začali tvrdiť, že boli spoluvlastníkmi po celé rozhodné obdobie od decembra 2013 do decembra 2015, a súd musel na toto nové tvrdenie prihliadať, pretože v konaniach začatých pred 1. 7. 2016 podľa § 470 ods. 2 CSP súd nemôže uplatňovať sudcovskú koncentráciu (keďže tu by bolo jej uplatnenie zjavne v neprospech žalobcov.) Vzhľadom na zvláštnu kombináciu ustanovenia § 181 ods. 2 CSP (vzťahujúceho sa aj na konania začaté pred 1. 7. 2016), ktoré súd zaväzuje k predneseniu predbežného právneho posúdenia na pojednávaní a ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, ktoré súdu zase prikazuje prihliadať aj na tvrdenia prednesené stranou sporu hoci aj v poslednej vete záverečnej reči, tak niekedy dochádza v konaniach začatých pred 1. 7. 2016 k osobitným situáciám (ktoré ťažko povedať, či boli úmyslom zákonodarcu), keď strana sporu „inštruovaná“ takýmto predbežným právnym posúdením súdu, má možnosť opraviť niektoré nedostatky v uplatnených prostriedkoch procesného útoku, resp. procesnej obrany. K takýmto situáciám by pritom za účinnosti OSP, resp. v konaniach začatých po 1. 7. 2016 za účinnosti CSP vôbec nemohlo dôjsť. Žalobcom sa tak vďaka tejto pozoruhodnej kombinácii zákonných ustanovení a okolností prípadu podarilo opraviť nedostatočné unesenie bremena tvrdenia vo vzťahu ku svojej aktívnej vecnej legitímácii. Tento úspech žalobcov však v konečnom dôsledku žalovaného nijak nepoškodil, pretože nezmenil nič na závere súdu o zamietnutí žaloby pre neunesenie dôkazného bremena k aktívnej vecnej legitímácii (v zmysle vyššie uvedeného výkladu.)

83. Pre prípad, ak by sa dodatočne objavil právny názor, že predmetné tri „C“ pozemky vznikli až ich zápisom na list vlastníctva č. XXXX, k.ú. F. C., k čomu došlo 11. 1. 2019 (a teda nie už ich vyčlenením na základe overeného geometrického plánu z pôvodnej „E“ parcely v roku 2010), súd uvádza, že ani pri takomto chápaní by žalobcovia nemali aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní (pre uplatnené obdobie od decembra 2013 do decembra 2015), keďže by pre toto obdobie ešte ani neexistoval majetkový substrát (a tým spoluvlastníctvo), od ktorého by mohli odvodzovať svoje nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia.

84. Navyše, ako ďalší dôvod zamietnutia žaloby, pokiaľ ide o žalobcov, ktorí sú procesnými právnymi nástupcami v priebehu konania zomrelých žalobcov, bolo možné považovať to, že z výsledkov dedičských konaní po ich právnych predchodcoch vyplynulo, že predmetom dedenia vôbec neboli aj (ich) nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia (ktoré sa uplatňujú v tomto konaní.) Tieto nároky sú pritom obligačnej, t.j. záväzkovo-právnej, a nie vecno-právnej povahy. A preto ani v prípade, ak by boli v týchto dedičských konaniach predmetom dedenia spoluvlastnícke podiely zomrelých žalobcov na troch „C“ pozemkoch (čo väčšinou neboli, ale to nie je pre toto konanie významné), neznamenalo by to ešte, že by tým automaticky (dedením) prešli na ich procesných právnych nástupcov aj príslušné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. (Ako už bolo vyššie, pri odôvodnení právneho nástupníctva v konaní, bližšie vysvetlené) právo na vydanie bezdôvodného obohatenia ako nárok obligačnej povahy nie je právom, ktoré by sa upínalo k veci, neprechádza preto so zmenou (spolu) vlastníckeho práva k veci, pretože nie je právom vecno-právnej povahy a ani to (pre tento prípad) neustanovuje osobitný zákon. Preto vo vzťahu k tejto skupine žalobcov možno uvažovať o absencii aktívnej vecnej legitímácie a tým zamietnutí žaloby podľa § 456 prvej vety OZ ešte navyše aj z tohto osobitného dôvodu.

85. Ďalej, pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní, ani vo vzťahu k nej žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, čo bolo ďalším dôvodom zamietnutia žaloby podľa § 451 ods. 1 OZ.

86. V konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť neoprávneným užívaním pozemku umiestnením stavby na tomto pozemku je totiž pasívne vecne legitimovaný skutočný vlastník stavby, ku ktorého obohacovaniu dochádza už zo samotného titulu vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie užívať stavbu, a to bez ohľadu na to akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo. Nie je podstatné, či, prípadne komu, prináša užívanie stavby zisk (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. 6. 2019, sp.zn.: 8 Cdo 186/2018.) Stavbou tu pritom treba rozumieť aj inžiniersku stavbu cestnej komunikácie alebo parkoviska.

87. V zmysle uvedeného, za pasívne vecne legitimovaného (vo vzťahu k pozemku registra „C“ parc. č. 1608/19, na ktorom sa má nachádzať parkovisko a k pozemku registra „C“ parc. č. 1608/6, na ktorom sa má nachádzať cestná komunikácia) treba považovať vlastníka parkoviska a cestnej komunikácie (bez ohľadu na to, komu ich užívanie prináša zisk, t.j. bez ohľadu na to, kto po nich jazdí, resp. kto na nich parkuje.) Predpokladom zodpovedania otázky, kto je vlastníkom tohto parkoviska a cestnej komunikácie (a tým kto je pasívne vecne legitimovaný) je však najprv objasnenie charakteru technického prevedenia stavieb parkoviska a cestnej komunikácie na týchto dvoch pozemkoch, pretože od charakteru ich stavebného prevedenia závisí, či je stavba cestnej komunikácie, resp. parkoviska samostatnou nehnuteľnou vecou podľa § 119 ods. 2 OZ (a potom ju môže vlastníť osoba odlišná od vlastníka pozemku) alebo súčasťou pozemku podľa § 120 ods. 1 OZ (a potom patrí vlastníkovi pozemku.)

88. Za samostatnú vec podľa § 119 ods. 2 OZ možno považovať pozemnú komunikáciu (pozemnou komunikáciou podľa zákona o pozemných komunikáciách je aj cestná komunikácia a parkovisko) vtedy, ak je jej stavebné prevedenie takého charakteru, že možno jednoznačne vymedziť, kde končí pozemok a začína stavba a zároveň nie je možné stavebné prevedenie komunikácie odstrániť bez jej zničenia, či zásadného zhoršenia jej zjazdnosti alebo schodnosti (viď aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn.: 5 As 62/2008 z 11. 9. 2009.) Stavba, ktorá nie je vecou podľa § 119 ods. 2 OZ je súčasťou pozemku (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn.: 22 Cdo 2493/2011.) Ak nesplňuje výsledok stavebnej činnosti pojmové znaky stavby ako veci nehnuteľnej, je vlastníkom takejto komunikácie vlastník pozemku, na ktorom sa komunikácia nachádza (viď aj nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn.: III. ÚS 2280/2018.)

89. Na preukázanie stavebno-technického prevedenia stavby parkoviska na parc. č. 1608/19 však žalobcovia predložili len čiernobielu fotografiu (časti) povrchu parkoviska, ktorá v žiadnom prípade nepostačuje na objasnenie tejto skutočnosti (a vo vzťahu k stavbe cestnej komunikácie na parc. č. 1608/6 dokonca nepredložili ani len fotografiu), a preto súd mal za to, že vo vzťahu k stavebno-technickému prevedeniu stavieb parkoviska a cestnej komunikácie (a tým od neho sa odvíjajúcej pasívnej vecnej legitímácii) žalobcovia neunesli dôkazné bremeno. Posúdenie takejto otázky by totiž podľa názoru súdu malo byť (minimálne) predmetom odborného vyjadrenia (ak nie znaleckého

skúmania), na podanie ktorého by ako podklad nepostačovali dve čiernobiele fotografie (časti) povrchu parkoviska. Bolo by potrebné poznať technické parametre položenej dlažby, charakter prípadných ďalších vrstiev podlažia a pod., a tieto informácie by musel vyhodnotiť odborník z oblasti stavebníctva, a až na základe jeho odborných záverov by následne súd mohol vyhodnotiť, či ide o samostatnú stavbu podľa § 119 ods. 2 OZ. Takéto dôkazy však žiadna zo strán nenavrhol, a súd nemohol ex offa takéto dokazovanie nariadiť (§ 185 ods. 2, posledná časť vety CSP.)

90. Strany sporu však vlastne ani neuviedli skutkové tvrdenia o charaktere technického prevedenia týchto inžinierskych stavieb, takže ani v tomto smere (pasívnej vecnej legitímácie) neunesli bremeno tvrdenia. Zrejme to súviselo s ich nesprávnym právnym názorom, keď si neoprávnené užívanie pozemkov parc. č. 1608/6 a 1608/198 spájali so skutočnosťou, kto na parkovisku parkuje, resp. kto po cestnej komunikácii jazdí, avšak tieto okolnosti (ako už bolo vyššie vysvetlené) sú z hľadiska nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nepodstatné.

91. Pokiaľ by sa aj preukázalo, že parkovisko a cestná komunikácia je samostatná nehnuteľná vec podľa § 119 ods. 2 OZ, nebolo by ešte preukázané, kto je vlastníkom týchto inžinierskych stavieb, a teda kto je pasívne vecne legitímovaný v tomto konaní. Vlastníkom takýchto samostatných stavieb neoprávnené postavených na cudzom pozemku by sa totiž stal (výstavbou ako originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva) ten kto ju vybudoval s voľou stať sa jej vlastníkom (teda nie každý zhotoviteľ stavby.) Ani v tomto smere neboli stranami sporu označené žiadne dôkazy. V katastri nehnuteľností sa vlastníctvo k inžinierskym stavbám ako parkovisko, či cestná komunikácia zásadne neevduje, a zo (žalobcami navrhnutého) listinného dôkazu - „Oboznámenie s výsledkami štátneho stavebného dohľadu na stavbe „Spevnená plocha“ na pozemku parc. č. KN-E 1276/501 vykonaného na základe podnetu Občianskeho združenia LUHY“ vyhotoveného Spoločným obecným úradom územného rozhodovania a stavebného poriadku 20. 8. 2012 vyplýva len, že (bližšie neurčený) stavebník zrealizoval stavbu parkoviska pred firmou žalovaného bez stavebného povolenia na pozemku, ktorého nie je vlastníkom (navyššie sa v tejto listine hovorí o parkovisku na pozemku registra „E“ parc. č. 1276/501, a nie parkovisku na pozemku registra „C“ parc. č. 1608/19.) Podľa § 470 ods. 2 CSP pritom súd nemohol použiť ustanovenia o následkoch nepopretia skutkových tvrdení protistrany (viď aj uznesenie Krajského súdu v Žiline z 31. 1. 2019, sp.zn.: 9Co/287/2018.)

92. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu v súvislosti z neoprávneným užívaním pozemku parc. č. 1608/20 (na ktorom sa nenachádza žiadna stavba, len rokliny a výmole), žalobcovia nepreukázali svoje skutkové tvrdenie, že žalovaný užíva aj túto parcelu (žalovaný to pritom výslovne popieral), teda neunesli dôkazné bremeno ohľadne pasívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k tomuto pozemku.

93. Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby bola skutočnosť, že žalobcovia sa voči žalovanému domáhali len nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 OZ za určité obdobie, teda iba sekundárneho (zodpovednostného) nároku, bez toho, aby sa súčasne (a primárne) domáhali odstránenia protiprávneho stavu, ktorý vyvoláva tieto sekundárne zodpovednostné nároky. Z ich strany tak išlo o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ), ktorý však nepožíva právnu ochranu. Nie je úlohou súdu len vyvodzovať zodpovednostné následky z porušenia práva bez toho, aby zároveň jeho rozhodnutím nedošlo aj k odstráneniu protiprávneho stavu, ktorý ich vyvoláva, čím by došlo k nastoleniu právnej istoty, a tým napomáhať udržiavať takýto protiprávny stav (viď aj rozsudok KS v ZA z 23. 3. 2010, sp.zn.: 5Co/45/2010, ktorého závery odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 6. 3. 2012, sp.zn.: III. ÚS 99/2012.)

94. Tunajší súd pritom na takéto predbežné právne posúdenie upozornil žalobcov už v písomnej výzve na späťvzatie žaloby podľa § 138 CSP z 29. 5. 2017, pričom v rámci predbežného právneho posúdenia prezentovaného na pojednávaní konanom 6. 12. 2019 súd na túto svoju výzvu z 29. 5. 2019 znovu poukázal, napriek tomu žalobcovia neodstránili tento dôvod zamietnutia žaloby.

95. V písomnej reakcii na výzvu súdu z 29. 5. 2017 žalobcovia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28. 5. 2012, sp.zn.: 7Cdo/1017/2011, ktorý riešil identickú situáciu užívania nehnuteľností bez právneho dôvodu a pritom nemal za to, že by šlo o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. K tejto argumentácii súd uvádza, že ústavný súd je fakticky „vyššia inštancia“ ako najvyšší súd, keďže môže zrušiť aj rozhodnutia najvyššieho súdu, a navyše oba rozhodnutia sú zhruba z

rovnakého času, preto najvyšší súd v čase vyhlasovania svojho rozhodnutia ešte nemusel mať vedomosť o aktuálnej judikatúre ústavného súdu. Takisto je pre rozhodnutie dovolacieho súdu dôležitý rozsah dovolacích námietok, pokiaľ nebola vznesená takáto námietka dovolací súd sa ňou nemohol zaoberať.

96. Žalobcovia síce v písomnej reakcii na výzvu súdu z 29. 5. 2017 tiež vyhlásili, že ak by súd trval na tomto svojom právnom názore, sú pripravení žiadať aj o odstránenie stavby parkoviska na parc. č. 1608/19, avšak napriek tomu, že súd na tomto názore zotrval aj v rámci predbežného právneho posúdenia na pojednávaní konanom 6. 12. 2019 (výslovným poukazom na svoju výzvu z 29. 5. 2019), žalobcovia takýto návrh na odstránenie stavby do vyhlásenia rozsudku nepodali, čím tento dôvod pre zamietnutie žaloby neodstránili. Možno sa len domnievať, že to súviselo s ich mylným právnym názorom, že pre obdobie od júna 2015 je aktívne vecne legitimovaným subjektom Pozemkové spoločenstvo Luhy Závažná Poruba (ako to vyplýva z ich zamietnutého návrhu na pripustenie zmeny žaloby z 6. 12. 2019), avšak nie je úlohou súdu zisťovať dôvody takéhoto konania žalobcov. Ako bolo bližšie uvedené vyššie (v súvislosti s odôvodnením zamietnutia návrhu na pripustenie zmeny žaloby zo 6. 12. 2019) toto pozemkové spoločenstvo nemohlo mať nikdy vlastnícke právo k pozemkom, ktoré sú predmetom tohto konania, či už by tvorili súčasť spoločnej nehnuteľnosti alebo súčasť spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti.

97. Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že žalobcovia (napriek tomu, že na to mali mnoho príležitostí) nedostatočne uniesli bremeno tvrdenia vo vzťahu k veci samej, teda, že v plnom rozsahu neuviedli všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na právne posúdenie veci v zmysle žaloby (poukazoval pritom na to aj žalovaný.) Žalobcami uvádzané skutkové tvrdenia totiž súdu neumožňovali podradiť tvrdený skutkový stav pod právnu normu, ktorá by im zabezpečila úspech v spore. Nejde tu pritom o absenciu tzv. základných skutkových tvrdení, bez ktorých uvedenia by nebolo možné (skutkovo) odlišiť túto vec od inej veci, ktorá absencia by bola dôvodom (po márnej výzve súdu na ich doplnenie) na odmietnutie žaloby podľa § 129 CSP, ale ide tu o absenciu takých skutkových tvrdení, ktorých nedoplnenie má za následok zamietnutie žaloby z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia. Napríklad žalobcovia bližšie nešpecifikovali svoje skutkové tvrdenia o tom, že žalovaný užíva „časti“ ich pozemkov, čo odôvodnili tým, že nie je podstatné, ktoré časti pozemkov žalovaný užíva, pretože sú tým znehodnotené celé pozemky. Tento právny názor však nie je správny, pretože v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia ide len o vydanie toho, o čo sa mal žalovaný neoprávnene obohatiť, a nie o náhradu škody vzniknutú žalobcovi. Keďže žalobcovia vychádzali z tohto nesprávneho právneho názoru, nedoplnili chýbajúce relevantné skutkové tvrdenia o tom, ktoré konkrétne časti pozemkov má žalovaný užívať (zriadením stavby na pozemkoch alebo inak), čím neunesli bremeno tvrdenia. Bez konkretizovania presnej plošnej výmery, na ktorej dochádza k neoprávnenému užívaniu pozemku (či už zriadením stavby alebo inak), nie je vôbec možné vypočítať výšku peňažnej náhrady podľa § 458 OZ za bezdôvodné obohatenie, ktoré spočívalo vo výkonoch (užívaní pozemku.) Parkovisko pritom nemusí pokrývať celú plochu parcely č. 1608/19 a cestná komunikácia nemusí byť na celom povrchu parcely č. 1608/6. A už vôbec nie je zřejmý rozsah (a vlastne ani spôsob) užívania parcely č. 1608/20 (rokliny a výmole) žalovaným, na ktorej nemá byť zriadená žiadna stavba.

98. Pokiaľ ide o námietku žalobcov prednesenú na pojednávaní konanom 6. 12. 2019, že niektorí z aktuálnych žalobcov už nie sú v súčasnosti spoluvlastníkmi predmetných troch „C“ pozemkov, pretože ich previedli na iné osoby (a preto by sa voči nim malo konanie zastaviť), súd predovšetkým uvádza, že aktuálny stav (spolu)vlastníctva k pozemkom nie je v tomto konaní vôbec dôležitý, keďže (ako to už súd podrobne vysvetľoval na inom mieste odôvodnenia) pre konanie o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sú podstatné spoluvlastnícke pomery existujúce k pozemkom v rozhodujúcom období, kedy malo dochádzať k neoprávnenému užívaniu týchto pozemkov žalovaným (v danom prípade od decembra 2013 do decembra 2015). Len títo spoluvlastníci ako osoby, na úkor ktorých došlo k bezdôvodnému obohateniu (a nie neskorší spoluvlastníci) majú aktívnu vecnú legitimáciu v konaní. Následne súd dodáva, že ak by aj došlo k takej situácii, že žalobca, ktorý bol spoluvlastník pozemkov v rozhodnom období v priebehu konania previedol svoj spoluvlastnícky podiel na inú osobu, nie je to v žiadnom prípade dôvod na zastavenie konania voči nemu, pretože v takomto prípade ide o prípad singulárnej sukcesie, kedy takýto žalobca (ak nechce ďalej vystupovať v konaní ako žalobca) musí podať návrh na pripustenie zmeny strany sporu na strane žalobcu podľa § 80 CSP, preukázať, že došlo k prevodu práva, o ktorom sa koná a tiež predložiť súhlas toho, kto má vstúpiť na strane žalobcu na jeho miesto, a až potom súd rozhodne o pripustení takejto zmeny a bude konať namiesto pôvodného spoluvlastníka s novým spoluvlastníkom ako s novým žalobcom. K podaniu takýchto návrhov (spolu

s dôkazmi o prevode spoluvlastníckych podielov a súhlasmi nových spoluvlastníkov so vstupom do konania však nedošlo), a súd nemohol ex offio rozhodovať o pripustení takejto zmeny na strane žalobcu. Tu si totiž netreba zamieňať procesný postup, keď súd ex offio (aj bez návrhu) rozhodoval podľa § 63 CSP o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami po zomrelých žalobcoch, pretože takéto rozhodnutie súd musel vydať aj keď bolo žalobcovia pasívni. V danom prípade však šlo o úplne iný prípad - o tzv. univerzálnu sukcesiu (prechod všetkých práv a povinností) spojenú so stratou procesnej subjektivity strany sporu, na rozdiel od zmluvného prevodu spoluvlastníckeho podielu, ktorý je singulárnou sukcesiou (prevodom konkrétneho práva) bez straty procesnej subjektivity na strane prevodcu.

99. Pokiaľ ide o námietky žalovaného smerujúcu k nedostatkom niektorých plnomocenstiev na strane žalobcov (viď vyjadrenie žalovaného k žalobe z 30. 8. 2016, doručené na súd 30. 8. 2016), kde tento uviedol, že :

1.) žalobca N. Š. nar. XX. XX. XXXX nie je zapísaný na predmetnom liste vlastníctva č. XXXX,

X.) Z. Y., nar. X. X. XXXX je na plnomocenstve vyčiarknutá, a

3.) na plnomocenstve N. D., nar. X. X. XXXX chýba vlastnoručný podpis žalobcu,

tak k týmto námietkam žalovaného súd uvádza, že :

1.) medzi žalobcami je jediný N. Š., nar. XX. XX. XXXX, a takáto osoba s takýmto dátumom narodenia je aj na výpise z listu č. XXXX (na č.l. 72) pod č. vlastníka 167 (tento výpis z listu vlastníctva je však ako bolo uvedené vyššie aj tak irelevantný),

2.) je síce pravda, že Z. D. je na plnomocenstve vyčiarknutá, ale menovaná nie je uvedená medzi žalobcami v žalobe, a

3.) na plnomocenstve N. D., nar. X. X. XXXX nechýba jeho vlastnoručný podpis (viď plnomocenstvo na č.l. 47.)

100. Súd dodáva, že ex offio skontroloval všetky procesné podmienky (vrátane plnomocenstiev) a po dodatočných výzvach na odstránenie niektorých nedostatkov v plnomocenstvách a iných nedostatkoch procesných podmienok boli nakoniec v priebehu konania všetky nedostatky odstránené a tým celý procesný postup zhojený.

101. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na judikatúru - viď Civilná zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk - R 12/1985 podľa ktorej : „Pokiaľ ten, kto vystupoval v občianskom súdnom konaní ako zástupca účastníka bez toho, aby sa preukázal plnomocenstvom, predloží plnomocenstvo dodatočne v súdom určenej lehote, je tým uvedený nedostatok zhojený a boli tak schválené aj tie úkony uskutočnené v konaní zástupcom účastníka, ku ktorým došlo pred podpisom plnomocenstva.“, alebo R 58/2003 podľa ktorej, „Podanie urobené osobou, ktorá sa označila ako zástupca účastníka bez preukázania jej oprávnenia na zastupovanie účastníka, treba považovať za nedostatok podmienky konania na strane účastníka (nedostatok splnomocnenia), ktorý je možné odstrániť.“

102. Pre prípad námietky, ktorou by niekto chcel poukázať na „vadu“ žaloby spočívajúcu v tom, že zo žalobného petitu nevyplýva, ako má byť žalovaný povinný zaplatiť žalobcom priznanú sumu, teda či má zaplatiť 1.199,68 eur (suma 1.225,84 eur bola len písárska chyba, ktorú žalobcovia neskôr opravili) každému zo žalobcov (samostatné pohľadávky žalobcov) alebo spolu všetkým žalobcom (spoločná pohľadávka žalobcov), a keď spolu všetkým žalobcom, či solidárne (solidárna spoločná pohľadávka) alebo v určitých dieloch (dielčia spoločná pohľadávka), a v akých dieloch, súd uvádza nasledovné.

103. Na úvod treba povedať, že CSP ukladá žalobcovi povinnosť formulovať žalobný návrh (petit.) Tento žalobný návrh musí byť jasný, zrozumiteľný a presne formulovaný. Žaloba je však procesný úkon strany, ktorý treba posudzovať ako každé iné procesné podanie podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP.) Predmet konania (žaloby) pritom nevyplýva iba zo žalobného návrhu (petitu),

ale aj z jeho skutkového odôvodnenia (uvedeného v žalobe.) Žalobca však musí predmet konania v žalobe vyjadriť s takou presnosťou, aby bola splnená podmienka materiálnej vykonateľnosti rozsudku. Neprimeraný formalizmus pri posudzovaní procesných úkonov strán sporu a prílišný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov, ktoré nemajú základný význam pre ochranu ústavnosti, nie je v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (viď aj komentár k CSP, autori: Števček a kol., vydavateľstvo C.H.BECK, r. vydania 2016, str. 486 až 487.) Z toho vyplýva, že nemožno vychádzať výlučne z formulácie žalobného petitu, ale treba ho vykladať aj v spojení s jeho odôvodnením, inak by šlo o prílišný formalizmus. V danom prípade, s prihliadnutím aj na odôvodnenie žalobného petitu, je zrejmé, že žalobcovia ako spoluvlastníci troch pozemkov registra „C“ žiadali spoločne sumu 1.199,68 eur, teda aby žalovaný zaplatil sumu 1.199,68 eur (spolu) všetkým žalobcom, a nie aby každému zo žalobcov mal žalovaný zaplatiť po 1.199,68 eur. Konkrétne to vyplýva z tej časti odôvodnenia žalobného návrhu, kde sa uvádza, že žalobcovia ako spoluvlastníci týchto troch pozemkov majú dohromady na týchto pozemkoch spoluvlastnícky podiel, ktorému zodpovedá rozsah plochy o výmere 543,51 m², a tiež z toho, že pri výpočte uplatnenej sumy 1.199,68 eur žalobcovia vychádzali práve z tejto výmery 543,51 m², ktorá má spolu pripadať na ich spoluvlastnícky podiel. Teda výkladom žalobného petitu s prihliadnutím na jeho odôvodnenie je zrejmé, že ide v danom prípade ide o spoločný záväzok. Z odôvodnenia žaloby však už nie je možné preklenúť nejasnosť žalobného návrhu, či ide voči žalovanému o aktívnu solidaritu alebo či má žalovaný tento spoločný záväzok splniť žalovaný veriteľom delene, a ak áno, tak v akých dieloch. V tomto smere však tunajší súd odkazuje na judikatúru. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky zo 4. 4. 2016, sp.zn.: 23 Cdo 1168/2015 však nie je nevyhnutnou podmienkou prejednanie žaloby výslovné vymedzenie, či ide o záväzok spoločný (solidárny, dielčí či nedeliteľný) alebo o záväzok samostatný. Posúdenie, či ide o záväzok spoločný, resp. samostatný, prípadne o aký spoločný záväzok sa jedná (či je záväzok solidárny, dielčí alebo nedeliteľný), je posúdením podľa hmotného práva, a žalobca preto túto skutočnosť nemusí v žalobe uvádzať. Absencia tejto skutočnosti preto nespôsobuje neurčitosť petitu ani neprejednatelnosť žaloby. Zásadu, že ak ide o spoločný záväzok, a zo zmluvy, zákona, či rozhodnutia súdu nevyplýva, že ide o solidárny spoločný záväzok, tak sa záväzok považuje za dielčí spoločný záväzok je zásadou platnou podľa hmotného práva. Otázka formulácie žalobného petitu a prejednatelnosti žaloby je však výlučne otázkou procesného práva.

104. Porovnaním žalobného petitu a výroku rozsudku vo veci samej, súd dospel k záveru, že plne úspešným v tomto konaní bol žalovaný, a preto by mal mať voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu podľa § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobcovia by boli (v prípade úspechu) vo veci samej voči žalovanému podľa § 139 ods. 1 OZ v pozícii solidárne oprávnených veriteľov, súd ich ako plne neúspešných účastníkov konania zaviazal na náhradu trov konania voči plne úspešnému žalovanému spoločne a nerozdielne (podľa § 139 OZ.) Podľa § 262 ods. 1 CSP súd súčasne vyslovil, že o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania sa rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia podaním na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.